

Tosimies

Kristillinen miestenlehti

4/26 7,00 €

8 Ranskan Rivieraan ristiin rastiin

22 Pastori sodan keskellä Ukrainan Hersonissa

**32 Texas Country Boys
– countrymusiikkia parhaimmillaan**

► KUSTANTAJA

Faktapro Oy
Jänismäki 1 A
02940 Espoo
puh. (09) 54 79 74 10
info@faktapro.fi

► TOIMITUS

Jänismäki 1 A
02940 Espoo
puh. (09) 54 79 74 10
toimitus@tosimies-lehti.fi

► PÄÄTOIMITTAJA

Kimmo Janas
puh. 050 912 7332
kimmo.janas@tosimies-lehti.fi

► ISSN 1458-3224

► KUVANKÄSITTELY

Faktapro Oy/Petri Janas

► PAINO

KTMP Group Oy Ab
Mustasaari

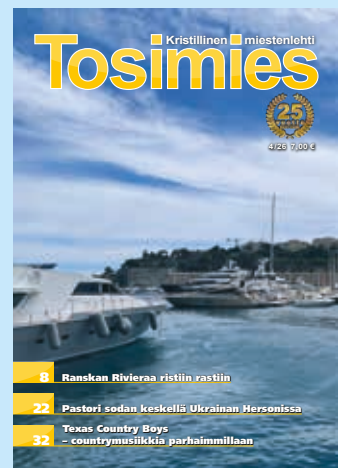
► ILMOITUSHINNAT 2026

(+ alv 25,5 %)

	mv	2-väri	4-väri
1/1	1.150 €	1.350 €	1.600 €
1/2	670 €	850 €	1.000 €
1/4	400 €	500 €	570 €
1/8	240 €	270 €	350 €

► TILAUKSET

Kestotilaus: 40 € (6 numeroa/vsk)
Määräaikaistilaus: 45 € (12 kk)
tilausmaksut sis. alv 10 %
tilaukset@tosimies-lehti.fi
www.tosimies-lehti.fi
puh. (09) 54 79 74 10

► KANSI

Monacon satamassa voi bongata mm. julkisten ökyveneriä.
© Kimmo Janas

Sisällys 4 / 2026

3 Pääkirjoitus

4 Kanttori Olli Salomäenpää toivoo miehiltä lisää solidaarisuutta

7 Sopanen!
• Jaksaa, jaksaa

8 Ranskan Riviera ristiin rastiin

14 20 vuotta Jumalan uskollisuutta –
Yksi lapsi, yksi uskon askel, yksi Jumala,
joka ei koskaan epäonnistu

18 Martti Ekman luottaa Jumalan uskollisuuteen

22 Pastori sodan keskellä Ukrainan Hersonissa

24 Miehistä taidetta
Hämeenlinnan Verkatehtaalla26 Sana Karmel-vuorelta 20. osa
• Jerusalemin läpi aikojen: historia ja Jumalan
tulevaisuuden lupaus

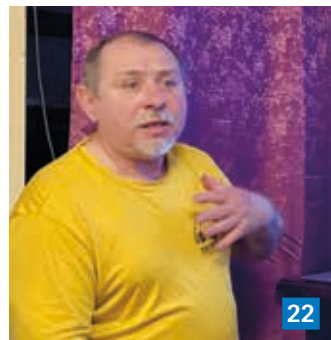
30 Glukoosin mittausta ilman verenvuodatusta

32 Texas Country Boys
– Countrymusiikkia parhaimmillaan35 Pohojammaan kautta...
• Kaikkia se leipä elättää36 Fredrik Ekholmin Israel-kronikka
• Israelin-matka aina koskettaa38 Tosimies lukee
• Markku Henriksson:
Yhdysvallat on toista maata
Demokratia, federalismi ja kansakunta
muutoksessa
• Markus Nurmesniemi: Ylipäällikön hopeatorvet
• Niilo Närhi: Suuremmissa käsissä
• Andrey Teplinsky: Miksi Israelin taistelun tulisi
olla sinulle tärkeä?
• Lukuisia kirjoittajia: Kutsumuksena kuva
• Merja Merras & Paul Nadim Tarazi:
Raamattu itämaisain silmin42 Lukijan kynästä
• Miehen täyttäessä 70 vuotta?!44 Tosimies testaa
• Nissan Micra46 Tosimies testaa
• Omoda 9

▲ Nizzan rantabulevardilla tarkkailee ohikulkijoita Richard Masin kukkoveistos.

▲ Intialainen LIGHT Home viettää tänä vuonna 20-vuotisjuhlaan. Orpokodissa on tänä päivänä 95 lasta ja 260 lasta saa laadukasta koulutusta.

▲ Kun Venäjän hyökkäys Ukrainaan saavutti Hersonin, pienen baptistiseurakunnan pastorilla Olegilla oli edessään elämänsä vaikein valinta: paeta vai jäädä.

▲ Kansainvälinen julistaja, Michael Gott on vierailut usein Suomessa, tällä kertaa Texas Country Boysien mukana.

▲ Tosimies pääsi ensimmäisenä suomalaisena mediana testaamaan uutta kiinalaista Omoda 9:aa viikon koeajolla.

Mikä meitä
odottaa nurkan
takana?

Elämme varsin mielenkiintoisia – useita meistä jopa pelottavia – aikoja.

Jos ei nyt puututa erään valtiopäämiehen poikkoilevaan päätöksentekoon, vaan keskitytään muuhun menoon maailmalla.

Isompia ja pienempiä sotia ja kriisejä tuntuu syttyvän vähän väliä eri puolilla maailmaa. Lähi-itään ei tunnuta saatavan rauhaa, ja täällä meidänkin ilmatilassa lentelee harhautuneita dooneja jatkuvasti.

Entäpä ilmasto sitten? Kuivuutta ja helteitä on monissa maisissa – paitsi meillä Suomessa tietenkin. Seurauksena viljasatojen menetyksiä ja muita vahinkoja maanviljelijöille.

Ja mikä pahinta, helteet saavat aikaan valtavia maastopaloja – ellei nyt joku ole sattunut tuhertamaan tulitikkujen kanssa. Espanjassa, Ranskassa ja Kreikassa on palanut reippaasti kesän alussa, ja nyt syksyn koittaessa paloja on syttynyt niin Iso-Britanniassa kuin Kroatiassa jne.

Eivätkä luonnonmullistukset suinkaan tähän lopu, vaan maanjäristyksiä on ollut Japanissa, Filippiineillä, Venezuelassa ja nyt viimeksi Kolumbiassa ja Indonesiassa.

Ja jos tuossa ei vielä ollut tarpeeksi, niin eikö tuolta itänaapurista alkanut tulla raja-aidan yli – tai siis ali – afrikkalaista sikaruttoa...

Vaikka ennusmerkit ympärillämme näyttävät huolestuttavilta, en olisi kuitenkaan vielä varautumassa Ilmestyskirjan kertomiin lopunaikoihin. Turhasta pelosta ei ole mitään hyötyä, se vain syö energiaamme. Ja onhan muistettava, että meillä on tuolla ylhäällä varsin mahtava Puolustaja.

Toisaalta liikkuu myös vahvoja huhuja, että Suomeen paukahtaisi syyskuussa oikein reippaanoloinen herätys.

Sitä odotellessa, iloiisiin kuulemiin ja näkemiin!

K. Janas

Kanttori Olli Salomäenpää toivoo miehiltä lisää sosiaalisuutta

▲ Ensimmäisen kerran Salomäenpää soitti Someron kirkon urkuja kolme vuosikymmentä sitten.

▲ – Valitsiko ura minut vai minä uran, kanttori Olli Salomäenpää, 59 pohtii. ►

Olli Salomäenpää avaa Someron punatiilisen kirkon raskaan oven. Uusgoottilainen pitkäkirkko on valmistunut vuonna 1859. Urkuparvella on lähes kirkon ikäiset, vuonna 1880 Uudessa kaupungissa valmistetut J.A. Zachariassenin urkurakentamon 19-äänikertaiset urut. Arvokkaat vanhat urut ovat suurimpia säilyneitä saman valmistajan mekaanisia urkuja Suomessa. Urun koskettimet (sormiot) ja polkimet ovat Salomäenpäälle tuttuakin tutummat. Ensimmäisen kerran Salomäenpää soitti Someron kirkon urkuja kolme vuosikymmentä sitten.

Päivi Arvonen

Olli Salomäenpää on tehnyt pitkän uran kanttorina Someron seurakunnassa. Hän on työskennellyt myös laivakuraattorina ja turistikanttorina. Seurakuntalaisten elämään hän toivoisi sijaa ihmettelyle ja mysteereille sekä etenkin miehille sosiaalisempaa asennetta.

– En halunnut töihin isoon kaupunkiin. Soitin monille paikkakunnille, jossa kanttorin virkoja oli avoinna ja kysyin, löytyisikö paikkakunnalta töitä kotitalousopettaja-

vaimolleni. Somerolta vastattiin, että vuoden päästä on kotitalousopettaja jäämässä eläkkeelle.

Somerosta tuli Salomäenpään uusi kotipaikka. Vaimo Tuula pääsi

vuoden päästä muutosta hoitamaan kotitalousopettajan virkaa paikalliselle yläkoululle ja myöhemmin hänet vakinaistettiin.

– Valitsiko ura minut vai minä uran, Salomäenpää, 59 pohtii.

Ura urkujen ja musiikin parissa ei ollut itsestään selvyys tai lapsuuden ajan unelma. Hyvinkäällä Salomäenpää oli peruskoulussa musiikki- luokalla.

– Pianotunneilla aloin käymään noin yhdeksänvuotiaana ja lisäksi harmonikkatunneilla musiikkiopistossa, Salomäenpää kertoo.

Salomäenpään äiti oli seurakunnan lastenohjaaja. Salomäenpää kävi

poikakerhossa ja oli rippikoulun jälkeen mukana isostoinnassa. Tulevaan uravalintaan saattoi Hyvinkään kanttori Matti Herojalla olla paljonkin merkitystä.

– Heroja järjesti minulle avaimet Hyvinkään vanhaan kirkkoon. Siellä soitin urkuja ensimmäisen kerran, lähinnä yritys ja erehdys -menetelmällä, Salomäenpää kertoo.

Kansanopiston musiikkilinjasta kautta Sibelius-Akatemiaan

Valtavaa urkukärpäsen puremaa Salomäenpää ei ollut vielä saanut. Lukion ensimmäisellä luokalla hän

lopetti musiikkiopiston ja harmonikan soiton.

– Soitin lähinnä omaksi ilokseni. Ylioppilaskirjoitusten ja kutsuntojen jälkeen Salomäenpää mietti, miten käyttäisi välivuoden.

– Tuttavani kertoi Oriveden kansanopiston musiikkilinjasta. Pyysin ja sain yksityisiä urkutunteja, joita antoi Tampereen tuomiokirkon pitkäaikainen urkuri Matti Hannula. Vuonna 1987 olin pääsykokeissa Sibelius-Akatemiassa, josta valmistuin vuonna 1994.

Opiskeluaikana Salomäenpää oli toiminut muun muassa sopimus-palkkaisena kanttorina Kuopion

► tuomiokirkossa. Valmistuttuaan hän sai ensimmäisen viran Pielaveden seurakunnasta.

– Isäni oli opettaja. Kävin myös pyrkimässä opettajankoulutuslaitoksella. Opettajaa minusta ei tullut, Salomäenpää sanoo.

Ura oli valinnut hänet.

– Hyvän harrastuksen voi pilata tekemällä siitä ammatin, Salomäenpää vitsailee.

Hänelle niin ei kuitenkaan ole käynyt.

– Kaikki musiikki yleensä on mahtavaa, ei vain urkumusiikki, Salomäenpää sanoo.

Kasvukristitty ja eroamisbuumi

Salomäenpäällä ei ole mitään erityistä uskontulokokemusta.

– Olen kasvukristitty. Usko ja seurakuntayhteys on ollut elämässäni aina. Lapsuudessa tähän tietenkin vaikutti se, että äitini oli seurakunnan lastenohjaaja ja vei minut ensimmäisen kerran seurakunnan poikakerhoon.

Hetken mietittyään Salomäenpää tarkentaa määritelmäänsä.

– Ehkäpä olen tapakristitty plus, jonkinlainen upgradattu versio perustapakristitystä. Kaikki kuukausipalkkaiset työni ovat olleet seurakunnissa paitsi 18-vuotiaana olin kesätyössä Rajamäen Alkossa. Jos kirkon työntekijä ei tuntisi oloaan kotoisaksi kirkossa, työn tekeminen olisi vaikeaa.

Salomäenpää on kanttorin uralaan kolmen vuosikymmenen aikana joutunut todistamaan rajua muutosta evankelisluterilaisen kirkon jäsenmäärässä. Tähän hän näkee useita syitä, joista osaa kutsuu teknisiksi syiksi.

– Yksi iso muutos oli lakimuutos. Aiemmin kirkosta eroavan piti käydä fyysisesti kirkkoherranvirastossa ilmoittamassa eroamisesta. Tämän poistuminen madalsi eroamiskynnystä ja mahdollisti Vapaa-ajattelijanliiton sähköisen eroakirkosta.fi-palvelun, mikä on tehnyt kirkosta eroamisesta ehkä liiankin vaivatonta, Salomäenpää sanoo.

Toisena merkittävänä erobuumin tulpan avaajana hän näkee television ”suuren homoillan” vuonna 2010, joka sai aikaan kymmeniä tuhansia kirkosta eroamisia heti lähetyk-

◀ – Ehkäpä olen tapakristitty plus, jonkinlainen upgradattu versio perustapakristitystä, Salomäenpää pohdiskelee.

sen jälkeen. Ohjelman yhteydessä muistetaan Päivi Räsäsen kommentit. Myöhemmin asiaa mietittyään Salomäenpää on pohtinut piispa Matti Revon hiljaisuutta Räsäsen ehdottomuuden rinnalla. Hän haluaa uskoa, että piispa ei siinä tilanteessa täysin ymmärtänyt tai uskonut mitä kommentoimattomuudesta saattaa seurata ja siksi kävi niin kuin kävi.

– Aina on ihmisiä, jotka ajattelevat eri tavalla ja tämä pitää hyväksyä. Sen sijaan voisi miettiä, oltaisiinko kuitenkin riittävästi samaa mieltä perusasioista. Miksi oikeassa olemisen eetos on niin vahva. Salomäenpää sanoo.

Hän muistuttaa sanan uskonto sisältävän sanan usko.

– Kaikkea ei pysty todistamaan matemaattisesti, kaikkea ei voi ymmärtää järkeä. Ihmettelylle ja mysteereille pitää jättää tilaa.

Laivalla, moottoripyörällä ja lentokoneella

Salomäenpää on tehnyt muuttaman irtioton Somerosta. Vuosina 2001–2005 hän työskenteli Someron naapurikunnassa Koskella TL kanttorina. Lisäksi hän on ollut turistikanttorina kirkon ulkosuomalaistyössä Turkissa ja Kyproksella ja työskennellyt vapaaehtoisena laivakuraattorina Suomen Merimieskirjalle viidentoista vuoden ajan.

– Laivahenkilöstön kanssa on syntynyt kivoja keskusteluja. Toivon, että olen ollut heille kirkon positiivinen mannekiini.

Kesäaikaan Salomäenpää liikkuu mieluiten moottoripyörällä. Pyörälle tuli käytännön tilaus hänen siirtymässään naapurikuntaan Koskelle TL töihin.

– Yamaha FJR sport touring -matkapyörä, Salomäenpää esittelee pyöränsä.

Alaa tuntevat eivät muuta selitystä kaipaa. Kyseessä on pitkille matkoille suunniteltu tehokas menopeli, jonka matkustusmukavuus ja varustelu ovat huippuluokkaa.

Kirkkosalissa ja kirkon harrastuspiireissä, etenkin kuorotoiminnassa, Salomäenpää näkee naisenemistön. Miehet ovat esimerkiksi kuorotoiminnassa vähemmistönä, samoin jumalanpalveluskävijöissä.

– Miehillä olisi naisilta paljon opittavaa. Kaipaen miehiltä sosiaalisuutta! Mielestäni vapaaehtoistyön pitäisi olla jokaiselle lähes velvollisuus; antaa omaa aikaansa yhteiseksi hyväksi. Se, että meillä kaikilla on toivo paremmasta, vaatii myös omaa työtä.

▼ – Kesäaikaan Salomäenpää liikkuu mieluiten Yamaha FJR sport touring -matkapyörällä.

© Salomäenpään kuva-arkisto

Jaksaa, jaksaa

Nuorempana harrastin maratonjuoksua. Kun tultiin viimeiselle kymppille ja takana oli yli kolmekymmentä juostua kilometriä, viimeisetkin voimanrippeet tuntuivat olevan poissa ja askel alkoi painaa. Usein joku kadun varrella hurraavasta yleisöstä katsoi minuun ja huusi: jaksaa, jaksaa. Se oli kuin piristysruiske. Ja taas jalka nousi. Maaliin asti.

Elämän höyry tahtoo käydä voimille. Olen nähnyt monien vastuuntuntoisten ja ahkerien veljien uupuvan. Myös kova työn imu saattaa johtaa voimien katoamiseen. Vaikka työ olisi mielenkiintoista ja merkityksellistä, uupumisen oireet saattavat iskeä odottamatta. Unihäiriöt, ihmishuuhdeongelmat, hermostuminen pienistäkin asioista, kyynisyys ja merkillinen alakulo saattavat nakertaa voimavaroja ja lopulta johtaa loppuun palamiseen. Vaikka joku kannustaisi: jaksaa, jaksaa, ei tahdo löytyä voimia.

Yli viisikymmentä vuotta kovan liike-elämän maailmassa eläneenä ymmärrän hyvin haasteiden ja vaatimusten vaikutuksen. Ajoin itseni uupumukseen vähän yli kolmekymppisenä. Työn imu vei mennessään. En osannut varoa, vaan tein töitä innoissani. Päivät pitenivät, viikonloput kuluivat työtä tehdessä. Ja sitten aivan yllättäen: kaikki tuntui kaatuvan päälle ja yllä mainitut oireet tekivät elämästä surkean. En saanut unta öisin, mustat ja kyyniset ajatukset kiersivät ajatuksissa, suhde puolisoon alkoi rakoilla, yksinäisyys kuristi kuin jäiset sormet. Jumalakin tuntui olevan tavoittamattomissa. Ei ollut halua edes rukoilla, voimista puhumattakaan. Raamattu pölyttyi käyttämättömänä.

Kaksi pitkää, synkkää vuotta. Toivo hiipui. Mutta kun pimeys oli syvimmillään, silloin pieni valonsäde yllätti. Herra ei ollutkaan unohtanut minua. Hänen rakkautensa suorastaan vyöryi ylleni. Tunsin olevani kevyt kuin höyhen. Kaikki painot olivat poissa. Kaikki paineet olivat poissa. Jeesus ei huutanut: jaksaa, jaksaa, vaan hän poisti kuorman. Hän paransi uupumukseni. Sain jälleen nukuttua hyvin, suhde puolisoon elpyi, kyynisyys haihtui. Enkä ole enää sen jälkeen joutunut samanlaiseen pimeyteen. Syvä kiitollisuus Jeesusta kohtaan herätti halun rukoilla ja lukea Raamattua. Ei pakosta, vaan rakkaudesta.

Tämä oli minun kokemukseni. En tiedä, millaisissa paineissa sinä elät, mutta sen tiedän, että Jeesus voi ja haluaa auttaa. Kun mieli on kyyninen, epäusko tallaa uskon siemenen: onhan noita tarinoita, ovatko tottakaan. Totta ovat. Enkä ole missään nimessä ainoa, joka on saanut kokea samaa. Jeesus ei lupaille liikoja eikä puhu palturia. ”Tulkaa minun luokseni, kaikki te, jotka teette raskasta työtä ja kannatte taakkoja, niin minä annan teille levon.” (Matt 11:28, Raamattu Kansalle)

Jaksaa, jaksaa, mutta ei yksin. Jeesuksen kanssa.

Ranskan Riviera ristiin rastiin

Kimmo Janas

Côte d’Azur eli meikäläisittäin Ranskan Riviera tarjoaa turisteille mielenkiintoisia kaupunkeja, viehättäviä pikkukyliä, ystävällisiä ihmisiä ja upeita maisemia – herkullisista ruoka-annoksista nyt puhumattakaan.

Suomalaisille helpointa on aloittaa lomailu Ranskan Välimeren rannikolla lentämällä Nizzaan, joka on Ranskan vilkkaimpia lentokenttiä. Nizzan kentältä voi sitten jatkaa matkaa junalla, bussilla, vuokra-autolla tai tietenkin taksilla.

Me valitsimme kahden viikon lomamme tukikohdaksi lomakeskus Le Club Mouginsin noin seitsemän kilometriä Cannesista pohjoiseen.

► Le Club Mougins on mukava pieni lomakeskus – vaikka sauna ei ollutkaan käytössä.

Mougins

Täytyy myöntää, että minulta meni lähes viikko, ennen kuin opin lausumaan oikein kaupungin nimen ”Mougins”...

Le Club Mougins sijaitsee kaupungin uuden keskustan tuntumassa rinneratkaisuna, joten liikuntara-

► Mouginsin uusi keskus on siisti nykyaikainen kaupunki.

▼ Le Club Mouginsin uima-allas ei ollut lämmitetty, joten helteessä löhöilyn jälkeen virkistyi todella rivakasti...

► Myyjätyttö halusi vielä tarkistaa, halusimmeko todella näin ison kappaleen nougatia.

joitteisille paikka ei sovellu. Koronan jälkeen lomakeskuksen ravintolaa eikä saunaa olla jostain syystä otettu käyttöön, mutta kyllähän tosimies pari viikkoa kestää ilman saunomistakin, onhan tarjolla kuitenkin kuntosali ja uima-allas.

Ja vaikka lomakeskuksen ravintola oli suljettu, lähimpään ravintolaan oli vain muutaman minuutin kävelymatka. Kaupungista löytyy myös useita leipomoita, joista voi käydä hakemassa vaikka tuoreita croissantteja aamukahveen kylkiäisiksi.

Mouginsin kukkulakylä eli nykyinen vanhakaupunki on ollut asuttuna jo ennen Rooman aikaa. Valtaosa kaupungin taloista on Genovan valtakaudelta eli 1000-1400-luvulta.

Historialliseen keskustaan nousee lomakeskuksen kumulta varsin jyrkkä tie, joka kummasti hengästytti tarpojaa kesäisessä lämmössä – mutta ainahan voi tietenkin pysähtyä huohottamaan puiden katveeseen...

1900-luvulla Mougins nousi julkisten ja taiteilijoiden suosioon, ja säännöllisistä vieraista voisi mainita vaikkapa Pablo Picasson ja Winston Churchillin. Picasso asui kuulemma viimeiset 12 vuottaan Mouginsissa, ja hänen entisessä ateljeessaan toimii tänä päivänä kaupungin turisti-info.

Vanhakaupungin kapeita kujia kierrellessä vierähtää tunti jos toinenkin. Tarjolla on pieniä putiikkeja, useita taidegallerioita ja tietenkin myös niitä gourmet-ruokapaikkoja. Ai niin, ja herkkuuille tuoretta nougatia 70 euroa kilo...

Kukkulalta avautuu lisäksi lähes henkeä salpaavat näkymät ympäristöön.

Cannes

Cannesiin pääsee Mouginsista kätevästi bussilla, eikä kyyti modernissa sähköbussissa maksa kuin 1,80 eu-

roa.

1830-luvulta eteenpäin aristokraatit niin Ranskasta kuin ulkomailtakin rakensivat vaatimattomaan kalastajakylään loma-asunto-

► Pablo Picasson patsas komeili mestarin vanhan ateljeen edessä Mouginsin vanhassakaupungissa.

▼ Seuraavien Cannesin elokuvajuhlien rakennustyöt olivat kiivaasti käynnissä.

jaan, ja niinpä alueesta pikkuhiljaa muodostui lomakaupunki, jossa nykyään viihtyvät niin kauniit kuin rohkeatkin.

Vaikka ensivaikutelma saattaa olla kallis, voi kaupungissa kuulemma lomailla aivan normaalillakin matkakassalla.

Parhaimmin kaupunki tunnetaan vuotuisista elokuvajuhlista (tänä vuonna 12.-23.5.), joiden aikana kaduilla voi bongata kuuluisuuksia toisensa perään. Kaupungissa on

▼ Cannesissa on vierieretysten hyviä ruokailupaikkoja.

► Juhlateatterin katukivetyksestä voi bongaila tuttujen elokuvatähtien kädenjälkiä, tässä Sylvester Stallone.

kaksi hiekkarantaa, jos haluaa lepäillä auringossa tai harrastaa vesiaktiviteetteja. Mutta jos löhöily ei nappaa, aina voi kävellä La Croisette -rantakadulla ihastelemaan kansainvälisten luksusmerkkien liikkeitä. Niihin ei kuitenkaan kannata pistäytyä, jos lompakko ei ole euroja tulvillaan...

Cannesin – niin kuin koko rannikon – ilmasto on varsin lempeä ja soveltuu lomailuun ympäri vuoden. Kesä-syyskuu ovat helteisimmät, mutta tammi-helmikuussakin keskimääräinen lämpötila liikkuu +13 asteen paikkeilla.

Ravintoloita – ja hyviä sellaisia – tuntuu löytyvän lähes kylkikyljessä niin rantakadulta kuin Le Suquet -kaupunginosasta eli vanhastakaupungista. Paikallisia ranskalaisia herkkuja mielivien kannattaa etsiy-

▲ Cannesin venesatamasta löytyy varsin messevän näköisiä menopelejä.

► Cannesin rantaviiva on täynnä toinen toistaan upeampia rakennuksia.

▲ Boulevard de la Croisetteä käyskennellessä voi pistäytyä hengähtämään viihtyisissä rantaravintoloissa.

► tyä brasserie-nimellä varustettuihin ravintoloihin.

Ja jos matkakassassa on ylimääräistä, voi kokeilla onneaan kaupungin kolmen kasinon pelipöydissä.

Kaupungin edustalla sijaitsevat saaret Ile Saint-Marguarite ja Ile Saint-Honorat ovat myös hyviä tutustumiskohteita, sieltä löytyy vanhoja linnoituksia ja luostareita. Eikä venematkakaan kestä kuin viitisentoista minuuttia.

Antibes

Seuraavaksi oli vuorossa Cannesin ja Nizzan välissä sijaitseva Antibes – yllättävän vähälle huomiolle jäänyt Välimeren helmi, joku on jopa kutsunut sitä Ranskan Rivieran suloisimmaksi kaupungiksi.

Eli ei kun junaan Cannesista ja matkaan, joka kesti vaivaiset kymmenen minuuttia. Edestakainen junalippu kustansi 9,60 euro.

Jo 500-luvulla eKr. kreikkalaisena siirtokuntana perustettu Antibes on vanha kauppa-, sotilas- ja hallinto-kaupunki, joka on kasvanut naapurikuntiansa kanssa osaksi Nizzan suurkaupunkialuetta. Kaupungissa on sijainnut jopa piispanistuin 300-luvulla, mutta se siirrettiin vuonna 1252 sisämaahan, Grasseen suojaan vierailta hyökkääjiltä. 1800-luvulla kaupungista tuli mm. venäläisten suuriruhtinaiden kesähuvila-alue.

Paitsi että kaupungissa on paljon ulkomaalaisten omistamia kesäasuntoja, Antibes on myös monille

▼ Antibesin venesatama on Välimeren suurimpia, venepaikkoja runsaat 1500 kpl.

▲ Tämän veneen motto on varsin tosi-miesmäinen, Never give up! (Älä koskaan anna periksi!).

◀ Venesataman taustalla siintää Carren vanha linnoitus.

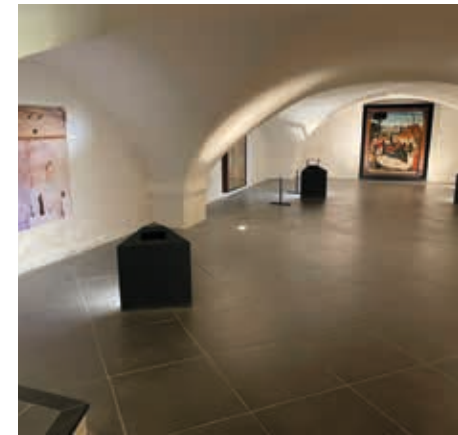
▲ Kapean kujan perällä hämmöttää huo- maamaton ovi...

▲ ...joka lähempänä paljastuu Saint Bernardin kappelin oveksi.

▲ Jos ulkokuori on vaatimaton, sisäpuoli on sitäkin loisteliaampi.

▲ Kappelin sivuhuoneessa on tyylikäs näyttelytila.

◀ Antibesin keskusaution viihtyisä kävelykatu.
► Antibesissa on lukuisia ateljeita ja taidegallerioita.

33 minuuttia ja edestakainen matka maksoi 12,50 euroa.

Joskus vuosien 260-154 eKr. välillä kreikkalaisena siirtokuntana perustettu Nizza liitettiin Ranskaan vuonna 1860.

Kaupungissa on säilynyt merkittävä keskiaikainen vanhakaupunki, jossa on vielä hyväkuntoisia barokkirakennuksia. Ranskan Rivieran tärkein matkailukohde lisättiin

eläkeläisille miellyttävä eläkepäivien viettopaikka mm. leudon ilmastonsa ansiosta.

Kaupungin venesatamaa kehu- taan yhdeksi Välimeren parhaista huvivenesatamista, ja satamassa käyskennellessä saattoi todeta väitteen pitävän paikkansa. Port Vaubanin satamassa on runsaat 1500 laituripaikkaa, eikä siellä säilytetä mitään soutuveneitä vaan toinen toistaan uljaampia huvipursia.

Antibesin vanhankaupungin kapeat kadut ja kujat kukkaistutuksineen ja seinillä kiipeilevine köynnöksineen ovat ehdottomasti vierailun arvoisia. Rue du Dr. Rostan -kadun päässä todella kaunis Val-koisten Katujain (Penitents Blancs) 1500-luvulla perustama Sienan Pyhälle Bernardinolle omistettu kappeli, Chapelle Saint Bernard. Ehdotto- masti tutustumisen arvoinen, mikäli löytää kapean kadunpätkän.

Marché provençal eli kaupungin katettu tori on täynnä kaikkia herkkuja, mitä ranskalainen keittiö tarvitsee – on vihanneksia, hedelmiä, juustoja, makkaroita yms.

Nizza

Junamatka Cannesista Nizzaan kesti

▲ Katukahvilassa istuskeli tuttu mies Madeiran kuvioista, Markku Kallionkieli.

▲ Résidence Masséna sijaitsee varsin keskeisellä paikalla Nizzassa.

▲ Tässä pizzeriassa kuuluu käyneen mm. edesmennyt näyttelijä Brigitte Bardot.

vuonna 2021 Unescon maailman- perintöluetteloon.

Kävellessämme Nizzan rautatieasemalta kohti rantaviivaa, törmäsimme yllättäen katukahvilassa istuvaan Markku Kallionkieleen, mieheen, jonka myötävaikutuksella hankimme aikoinaan yhdeksän viikko Savoy Palacesta Madeiralta. Markun listoilla on myös ai- van Nizzan keskustassa sijaitseva pieni huoneistohotelli Résidence Masséna. Hotellin taustalta löy- tyy edesmennyt tanskalainen Bent Ole Retvig (1936-2005), joka re- montoi kiinteistön 6-kerroksiseksi ►

▲ Ja piti hän sitä tietenkin testata...

▲ Nizzan uimarannalla oli hiljaista kovan tuulen takia.

▲ Promenade des Anglais seuraa Nizzan rantaviivaa.

▲ Ruhtinas Albert II:lla oli kiire neuvotteluun kaupungille, eikä ehtinyt tällä kertaa antaa haastattelua Tosimies-lehdelle...

► huoneistohotelliksi vuonna 1996. Omatoimimatkailijalle soveltuvien huoneistojen koot vaihtelevat 30 – 80 neliön välillä.

Résidence Massénan yksi ehdoton etu on, että se sijaitsee vain muutamman sadan metrin päässä maineikkaasta rantabulevardi Promenade des Anglaisista. Tuon merenrantaa pitkin kulkevan, useiden kilometrien pituisen bulevardin ajokaistoja erottavat palmurivistöt ja upeat kukkaistutukset – ja rantaa tietenkin riittää silminkantamattomiin. Kannattaa olla Markkuun yhteydessä, jos haluaa viettää viikon upeassa Nizzassa, www.holidaytime.fi kautta löytyy yhteystietoja.

Niin kuin muissakin merenrannan kaupungeissa, Nizzastakin löytyy viehättäviä kujasia, joiden varrella voi ihastella pastellivärisiä julkisivuja ja vaikka ikkunoiden ulkopuolella kuivuvia pyykkejä.

Herkkuksille löytyy myös visiitin arvoisia ravintoloita yllin kyllin.

Monaco

Loman viimeinen tutustumiskohde oli tarunhohtoinen Monaco, jonne

▲ Jo Monacon rautatieaseman käytävät antavat aavistuksen äveriäästä kaupungista.

▲ Rautatieaseman uloskäynnin vieressä sijaitsee ruhtinaskunnan suojeluspäihimyksen haudalle perustettu Sainte-Dovèten kappeli.

▼ Jos matkakassa ei kestä pelaamista Monte Carlon kasinon pelipöydissä, voi sisällä toki pelata Monopoliakin...

Mutta kyllä se rantabulevardi sieltä lopulta löytyi.

Itsenäinen Monacon ruhtinaskunta on pinta-alaltaan maailman toiseksi pienin ja asukastiheydeltään puolestaan suurin valtio.

Grimaldien suku nousi Monacossa valtaan vuonna 1297, ja on hallinnut ruhtinaskuntaa siitä lähtien, tällä hetkellä valtionpäämiehenä on Albert II – ruhtinaan motto on muuten ”Deo Juvante – Jumalan avulla”...

Elintaso Monacossa on maailman korkeimpia, ja jonkun arvion mukaan kolmasosa asukkaista on miljonäärejä. Ja sen voi todeta omin silmin Monacon katukuvassa, jossa Bentley-merkkiset autot (useimmiten vielä avomalliset) tuntuvat olevan yhtä yleisiä kuin meillä Toyota Corollat.

1860-luvun lopulla Monaco oli vararikon partaalla, minkä välttämiseksi ruhtinas Kaarle III perusti Monte Carlon kasinon vuonna 1865. Vararikon uhka väistyi ja

▲ Tässä on varmaan Monacon kuuluisin kurvi, jonka ainakin jokainen formula-fani tunnistaa.

neljä vuotta myöhemmin Monaco lopetti tuloveron keräämisen – ei siis ihme, että paikka vetää ökyrikkaita puoleensa.

Vaikka Monacossa on käytössä eurot, se ei kuitenkaan varsinaisesti kuulu EU:hun. Eli kännykän käyttö onkin yllättäen kalliimpaa kuin ympäröivässä Ranskassa. Tämä tuli ilmi varsin konkreettisesti, kun kävelimme kännykän navigaattorin opastamana kohti ruhtinaan palatsia – dataa siirtyi parin minuutin välein ehkä turhankin kalliisti.

Mutta tämä ei ollut suinkaan syy, miksi emme menneet kasinolle pelaamaan – minulla oli vääränlaiset kengät jalassa, eikä ovivahti päästänyt meitä kasinon pyhimpään.

Välimereen työntyvällä kallionimellä on Monaco-Ville eli vanhakaupunki, jossa myös ruhtinaan palatsi sijaitsee.

Monacon ruokakulttuuri on yhdistelmä ranskalaista ja läheisen rajan takaista italialaista keittiötä, jossa käytetään paljon paikallisia

raaka-aineita, kalaa ja äyriäisiä.

Monaco on autourheilua seuraaville tuttu niin Monte Carlo -rallista kuin formula-kisoistaan – tänä vuonna Formula E 16.-17.5. ja Formula 17.6. Viehättävään kaupunkiin tutustumista hieman haittasivat formulakisoja varten pystytetyt katsomorakenteet ja turva-aidat katujen varsilla.

Summa summarum

Vaikka yleisesti arvostellaan, että ranskalaiset eivät suostu puhumaan muita kieliä ja saattavat siksi tuntua luotaantyöntävilä, ainakaan omien kokemusteni perusteella en voi allekirjoittaa tuota väitettä. Meitä kohdeltiin lomamme aikana erittäin ystävällisesti, ja jos yhteistä kieltä ei löytynyt, kansainvälisillä käsimerkeillä menttiin etpäpäin.

Tällä kertaa tutustuttiin Ranskan Rivieraan, mutta rajan toisella puolella jatkuva Italian Riviera on vielä kokematta. Ehkäpä tulevaisuudessa...

Raimo Peräkylä Oy
MAARAKENNUKSEN LAADUNVALVONTA & TESTAUS
raimoperakylaoy.fi

50 KRELLI
Vuotta
**KRISTILLISTÄ
ELÄKELÄISTOIMINTAA**

KRELLI
Kristilliset eläkeläiset ry

WWW.KRELL.FI

20 vuotta Jumalan uskollisuutta

Yksi lapsi, yksi uskon askel, yksi Jumala, joka ei koskaan epäonnistu

Elisha Chowtapalli

"Kaiken, minkä olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni ja sisaristani, te olette tehneet minulle." – Matteus 25:40

Elokuun 1. päivänä 2026 juhli LIGHT Home Ministries 20-vuotista taivaltaan. Meille tämä on paljon enemmän kuin pelkkä päivämäärä kalenterissa. Se on todistus Jumalan uskollisuudesta.

Kaksikymmentä vuotta sitten emme koskaan kuvitelleet, mihin tämä matka johtaisi. Meillä ei ollut rakennuksia, ei lahjoittajia, ei organisaatiota eikä pitkän aikavälin suunnitelmia. Meillä oli vain taakka, jonka Jumala oli asettanut sydämelleemme, ja halukkuus totella Häntä.

Taaksepäin katsoessamme voimme vain sanoa: "Herra on tehnyt meille suuria asioita, ja me olemme täynnä iloa."

Uskon, että tämä osio on va-

kuuttavampi, jos se on henkilökoh-
taisempi. Sen sijaan, että aloittaisit sanoilla "Jumala avasi silmäni", voit ensin varmistaa, että elit samaa todellisuutta kuin ihmiset, joita nyt palvelet. Se antaa palvelutyöllesi aitoutta.

Jumalan sydämelleni asettama taakka

Synnyin hyvin köyhään kristittyyn dalit-perheeseen Etelä-Intiassa. Köyhyys ei ollut jotain, mitä seuraisin etäältä – se oli todellisuus, jossa kasvin. Koin nälkää, köyhyyttä, vastoinkäymisiä ja päivittäisiä selviytymiskamppailuja. Kuten mo-

nilla dalit-perheillä, meillä oli hyvin vähän. Kasvoin valtion ylläpitämässä hostellissa (kuten orpokodissa), johon köyhät lapset päätyvät ruoan ja koulutuksen puutteessa.

Näissä olosuhteissa kasvaminen antoi minulle syvällisen ymmärryksen oman kansani kohtaamasta tuskasta ja haasteista. En tarvinnut ketään selittämään minulle köyhyyttä; olin itse kokenut sen. Vielä nykyäänkin, aina kun tapaan nälkäisen lapsen tai kamppailevan perheen, näen heijastuksia omasta lapsuudestani.

Dalitit, jotka aikoinaan tunnettiin "koskemattomina", ovat Intian yhteiskunnan köyhimpiä ja syr-

jäytyneimpiä ihmisiä. Vaikka koskemattomuus on lailla poistettu, miljoonat dalitit kohtaavat edelleen syrjintää, sosiaalista syrjäytymistä ja äärimmäistä köyhyyttä. Monet perheet kamppailevat jo pelkästään löytääkseen tarpeeksi ruokaa joka päivä. Lapset joutuvat lopettamaan koulunkäynnin, koska heidän vanhempillaan ei ole varaa kirjoihin tai koulu-univormuihin. Terveystienhuollon saatavuus on rajallista, vanhukset usein laiminlyöty, ja leskillä ei usein ole ketään, joka pitäisi heistä huolta.

Koska olen yksi heistä, Jumala on antanut minulle erityisen rakkauden

ja taakan daliteja kohtaan. Haluan nähdä oman yhteisöni kokevan ihmisarvoa, toivoa ja Jeesuksen Kristuksen muuttavaa rakkautta. Evankeliumeja lukiessani minua liikutti syvästi tapa, jolla Jeesus aina tavoitti ne, jotka yhteiskunta hylkäsi. Hän kosketti koskemattomia, toivotti tervetulleiksi syrjäytyneet ja palautti ihmisarvon unohdetuille.

Tajusin, että jos todella halusin seurata Kristusta, minun on mentävä myös sinne, missä Hänen sydämensä on – unohdettujen, köyhien ja sorrettujen luo. Tästä vakaumuksesta tuli LIGHT Home perusta, ja se muovaa edelleen kaikkea, mitä teemme tänäkin päivänä.

Yksi lapsi muutti kaiken

1. elokuuta 2006 LIGHT Home syntyi. Se ei alkanut suuresta rakennuksesta, virkaanastujaisista tai taloudellisesta turvasta. Se alkoi yhdestä lapsesta.

Toivotin tervetulleeksi pienen kaksihuoneiseen kotiimme laiminlyödyn lapsen. Meillä ei ollut aavistustakaan, mitä tulevaisuus toisi tullessaan. Uskoimme yksinkertaisesti, että jos Jumala olisi uskonut yhden lapsen hoitoomme, Hän antaisi myös kaiken, mitä tarvitsimme tuon lapsen hoitamiseen. Kodistamme tuli ensimmäinen LIGHT Home.

Pian saapui toinen lapsi ja sitten vielä yksi. Vähitellen pieni talomme täyttyi lapsista, joilla ei ollut muuta paikkaa, minne mennä – lapsista, jotka olivat menettäneet vanhempansa, heidät oli hylätty tai he elivät äärimmäisessä köyhyydessä. Vaikka resurssimme olivat rajalliset, emme voineet kääntäytyä heitä pois.

Oli monia öitä, jolloin mietimme, miten järjestäisimme tarpeeksi ruokaa kaikille. Kysyimme usein, oliko meillä tarpeeksi tilaa, rahaa tai voimaa jatkaa. Silti joka kerta, kun omat resurssimme olivat lopussa, Jumala osoitti uskollisuutensa. Hän kosketti kansansa sydämiä antaakseen sen, mitä tarvittiin, usein tavoilla, joita emme olisi koskaan voineet kuvitella. Katsoessamme taaksepäin kahdenkymmenen vuoden jälkeen voimme luottavaisin mielin sanoa, että LIGHT Homea ei koskaan rakennettu omien kykyjemme tai resurssiemme ansiosta. Se rakennettiin yksi lapsi kerrallaan, yksi uskon askel kerrallaan ja Jumalan horjumattoman uskollisuuden kautta, joka ei ole kertaakaan pettänyt meitä.

Kaksikymmentä vuotta myöhemmin

Tänään, kun juhlimme 20-vuotista palvelutyötämme, seuraamme hämmästyneinä, mitä Jumala on tehnyt.

Yksi lapsi, joka tuli kotiimme vuonna 2006, oli alku palvelutyölle, joka nyt huolehtii 95 lapsesta.

LIGHT Homessa jokainen lapsi saa ravitsevaa ruokaa, vaatteita, turvallisen suojan, koulutuksen, lääketieteellistä hoitoa ja mikä tärkeintä, mahdollisuuden kuulla evankeliumia ja kokea Jeesuksen Kristuksen rakkauden.

Nämä lapset tulevat sydäntä särkeivistä olosuhteista. Jotkut ovat

menettäneet toisen tai molemmat vanhempansa. Toiset on hylätty tai pelastettu äärimmäisestä köyhyydestä.

Halumme ei ole vain täyttää fyysisiä tarpeita. Haluamme jokaisen lapsen tietävän, että he ovat kallisarvoisia Jumalan silmissä, ja että Hänellä on tarkoitus heidän elämälleen.

Köyhyyden kierteen katkaiseminen koulutuksen avulla

Toimintatyon kasvaessa ymmärsimme, ettei pelkkä orpojen ja haavoituttujen lasten hoitaminen riittänyt.

Monet köyhät vanhemmat halu-

sivat epätoivoisesti lastensa saavan hyvän koulutuksen, mutta heillä ei yksinkertaisesti ollut siihen varaa.

Jumala johti meidät siksi perustamaan lukion.

Nykyään 260 köyhien perheiden oppilasta saa laadukasta koulutusta koulussamme.

Koulutus on yksi parhaista työkaluista köyhyyden kierteen katkaisemiseksi. Jokaisella lapsella, joka oppii lukemaan, ajattelemaan ja unelmoimaan, on mahdollisuus rakentaa erilainen tulevaisuus – ei vain itselleen, vaan myös seuraavalle sukupolvelle.

► **Huolehtimassa niistä, jotka on unohdettu**

Toimintatyömme on laajentunut myös huolehtimaan toisesta haavoittuvasta ryhmästä – vanhuksista.

Monilla yhteisömmme vanhuksilla ei ole eläkettä, säännöllisiä tuloja eikä usein perheenjäseniä, jotka pystyisivät elättämään heitä.

Nykyään tarjoamme kaksi ravitsevaa ateriaa joka päivä 20 vanhuk-
selle.

Monille lukijoille tämä saattaa tuntua pieneltä työltä, mutta niille, jotka saavat näitä aterioita, se merkitsee ihmisarvoa, ystävyyttä ja varmuutta siitä, että joku välittää.

Uskomme, että jokainen elämä on Jumalalle tärkeä – nuorimmasta lapsesta vanhimpaan isovanhempaan.

Synnytyssairaala

Kahdenkymmenen vuoden palvelutyömme aikana olemme nähneet sydäntä särkevän todellisuuden, jonka monet odottavat äidit kohtaavat köyhissä dalit-yhteisöissä. Koska laadukasta terveydenhuoltoa ei usein ole saatavilla tai se on liian kallista, monet naiset saavat vain vähän tai ei lainkaan synnytystä edeltävää hoitoa. Jotkut joutuvat matkustamaan pitkiä matkoja synnytyksen aikana, kun taas toiset synnyttävät ilman ammattitaitoista lääketieteellistä apua, mikä asettaa sekä äidin että vauvan tarpeettomaan vaaraan.

Tunnistaen tämän kiireellisen tarpeen, Jumala johti meidät rakentamaan 20-paikkaisen synnytyssairaan tarjotaksemme myötätuntoista, kohtuuhintaista ja korkealaatuista terveydenhuoltoa äideille ja vastasyntyneille vauvoille, erityisesti köyhien ja syrjäytyneiden perheiden lapsille.

Sairaalassa on moderni leikkaussali, tehohoitoyksikkö, synnytyssali, erilliset yleiset osastot miehille ja naisille, diagnostinen laboratorio, apteekki ja 24 tuntia vuorokaudessa avoinna oleva ensiapu. Visiomme on tarjota turvallista äitiyshoitoa ja samalla vastata ympäröivän yhteisön laajempiin terveydenhuollon tarpeisiin erinomaisuutta ja myötätuntoa osoittaen.

Rukoilemme, että tästä sairaalasta tulee paikka, jossa ihmishenkiä pelastetaan, äitejä kohdellaan arvokkaasti, vauvat tulevat maailmaan turvallisesti ja perheet kokevat Kristuksen rakkauden myötätuntoisen lääketieteellisen hoidon kautta. Aivan kuten Jeesus palveli sekä fyysisiä

että hengellisiä tarpeita, haluamme tämän sairaalan olevan paikka, jossa paraneminen, toivo ja evankeliumi kulkevat käsi kädessä tuoden kun-
nia Jumalalle ja muuttaen tulevien sukupolvien elämää.

Jumalan uskollisuus

Kun juhlimme LIGHT Home Ministryn 20-vuotista taivalta, emme juhlisi saavutuksiamme – juhlimme Jumalan uskollisuutta. Jokainen lapsi, joka on löytänyt kodin, jokainen oppilas, joka on saanut koulutuksen, jokainen vanhus, josta on huolehdittu, ja jokainen elämä, johon tämä palvelutyö on koskettanut, on todistus Hänen armostaan.

Se, mikä alkoi pienessä kaksihuoneisessa talossa yhden lapsen kanssa, on tullut eläväksi todisteeksi siitä, että Jumala voi tehdä mitaamattomasti enemmän kuin kaikki, mitä pyydämme tai kuvittelemme. Mikään tästä ei olisi ollut mahdollista ilman Hänen huolenpitoaan ja uskovi-
en uskollisia rukouksia ja tukea ympäri maailmaa.

Rukoilkaa kanssamme

Juhlissamme 20-vuotista taivaltamme, kutsumme teidät rukou-
skumppaneiksemme. Rukoilkaa Light Home 95 lapsen puolesta, että he kasvaisivat uskossa, viisau-
dessa ja toivossa. Rukoilkaa koulu-
llemme 280 oppilaan puolesta, että he saisivat paitsi hyvän koulutuksen, myös oppisivat tuntemaan Jeesuksen Kristuksen henkilökohtaisesti.

Muistakaa 20 vanhusta, joita palvelemme joka päivä, jotta he voisivat edelleen kokea Jumalan rakkautta ja huolenpitoa. Rukoilkaa myös 20-paikkaisen synnytyssairaalamme puolesta, että Jumala täyttäisi kaikki jäljellä olevat tarpeet ja käyttäisi sitä tuodakseen parantumista, toivoa ja Kristuksen rakkautta lukemattomille perheille.

Ennen kaikkea, rukoilkaa Intian

dalit-yhteisöjen puolesta, että he saisivat kokea ihmisarvoa, mahdollisuuksia ja evankeliumin muuttavan voiman.

Tulevaisuuteen katsoen

Kun katsomme eteenpäin, teemme luottavaisin mielin – emme itseemme, vaan Jumalaan, joka on johtanut meitä joka askeleella 1. elokuuta 2006 lähtien. Emme tiedä, mitä seuraavat kaksikymmentä vuotta tuovat tullessaan, mutta tunnemme Hänet, joka pitää tulevaisuuden hallussaan.

Rukouksemme on, että LIGHT Home Ministry jatkaa toivon majakkana jakaen Jeesuksen Kristuksen rakkautta myötätuntoisen palvelun ja uskollisen todistuksen kautta, kunnes Hän tulee. Yksin Hänelle kaikki kunnia.

LIGHT AND HOPE FOR THE NATIONS ORGANIZATION RY

Aattellinen yhdistys, Jöllöntie 11, 60640 Isokoski

Lahjoitusvaroja Intian Light Homeen välittävä järjestö

Yhdistyksen Y-tunnus: 2551859-4

Lisätietoja: Yhdistyksen rahastonhoitaja Aadam Haapajoki 050 3535 657
aadam.haapajoki@gmail.com

UUSI!

**Antti Laato
Vanhan testamentin selitysraamattu
osa V Profeetat II**

75 €

TILAUKSET

tilauspalvelu@perussanoma.fi
(09) 5123 9120, ma-pe klo 9-14
Toimituskulut 7,50 €, kotiovelle 16 €
www.perussanoma.fi

**YRITYKSEN
TAVOITTEET**

Laatu
Luotettavuus
Toimintavarmuus
Joustavuus

VAASAN RAKENNUSKORJAUS

OV / AB

VASA BYGGNADSREPARATION

Vöyrinkatu - Vöräгатan 13, 65100 VAASA - VASA

www.vaasanrakennuskorjaus.fi

**Laserleikkauksesta
särmäykseen, koneistukseen ja
hitsaukseen – osavalmistuksen
ammattilainen**

www.ateno.fi

Olen ollut yhteistyössä Tosimies -lehden kanssa noin 15 vuotta. Kun lehteen laittamani mainoksen puolesta on rukoiltu, yritykseni on saanut myös uusia tilauksia. Erityisesti pidän lehden arvoista ja siitä hengestä, mikä välittyy kirjoitusten kautta lukijalle. Pidän myös lehden yhteiskristillisyydestä. Fredrik Ekholmin Israel-kronikka on minulle oikein mielenkiintoista luettavaa.

Toivotan Tosimies -lehden 25-vuotisjuhliin siunausta nyt ja tästä eteenpäin.

Sakari Yrjölä
Toimitusjohtaja
Wintersteel Oy

**ONNEA 25
TOSIMIES**

Martti Ekman luottaa Jumalan uskollisuuteen

Akaalainen Martti

Ekman kertoo elävänsä varsin mielenkiintoista ja vaiherikasta elämää Jumalan johdatuksessa. – Jumala on ollut uskollinen, vaikka itse en aina ole yltänyt aivan toivomalleni tasolle, hän aprikoi.

Martti Ekman kertoo äitinsä ohjanneen häntä uskonnolle aivan pikkupojasta lähtien; poika laitettiin pyhäkouluun ja opetettiin rukoukseen – isä ei niinkään puuttunut tähän puoleen.

– Imua oli kyllä ollut koko ajan, mutta jos olisi kysytty, että olenko uskossa, olisin vastannut, että uskon mutta en ole uskova, hän muistelee.

Rauha turvaamassa

Vaikka Ekman on tänä päivänä varsin raamikas, koulussa häntä kiusattiin pienuutensa johdosta.

– Silloin rukoilin aika paljon, ja Jumala kyllä auttoi tiukoissa tilanteissa. Mutta myöhemmin kasvoin ja yläkroppaankin tuli leveyttä aika lailla, hän naurahtaa.

Koulukiusaaminen jätti kuitenkin jälkensä nuoreen mieheen, ja niinpä hän armeijassa hakeutui erikoisjoukkoihin ja harrasti muutenkin kamppailulajeja.

– Halusin varmistaa, ettei kukaan tule enää ikinä kyykyttämään minua.

Suoritettuaan asepalveluksen Vekaranjärven sissikompaniassa, seuraavana oli vuorossa hakeutuminen rauhanturvatehtäviin. 1988 lopulla Ekman lähti reilun vuoden komennukselle Libanoniin.

– Sekin oli selvästi johdatettu reissu. Israelissa tuli vierailtua kymmenen kertaa viikonloppuvapaiden aikana. Pappi toimi matkanjohtajana, ja me vierailimme kaikilla pyhillä paikoilla, tuli nähtyä Betlehem, Getsemani, Jerusalem, Tiberias jne. Kyllä siinä Sana muuttui aivan uudella tavalla eläväksi. Kerran kuussa pataljoonassa järjestettiin myös ehtoollisjumalanpalvelus, joihin osallistuin, vaikka siinä vaiheessa minun

la ei ollutkaan seurakuntayhteyttä.

Alfa-kurssi kosketti

Hän kokee Jumalan olleen kaikessa mukana vuosien varrella. Vuonna 1999 Jumala johdatti ystävän vaimon kautta Tampereen Palatsiseurakunnan Alfa-kurssille, ja sieltä löytyi ensimmäistä kertaa seurakuntayhteyskin. Kurssi oli vaikuttava, ja jo seuraavalla kurssilla Martti Ekman oli apuohjaajana.

– Alfa-kurssit ovat merkinneet minulle valtavasti. Ne johdattivat minut seurakuntayhteyteen, jonka arvon ymmärsin vasta sen saatua. Löytyi uskovien yhteys ja hyvää Raamatun opetusta Palatsiseurakunnasta. Vaikka olin lukenut Raamattuni moneen kertaan kannesta kanteen, se Sana ei lähtenyt elämään ennen kuin oli joku selitti tekstejä.

Vaikka Palatsiseurakunnan toiminta hiipui vuosien kuluessa, Ekman jatkoi Alfa-kurssien ryhmänjohtajana Tampereen Tuomiokirkkoseurannassa.

– Monta kertaa sain kuulla kurs-

◀ Valmiina itsenäisyyspäivän juhliin.

▼ Rauhanturvaajat retkellä Israelissa.

sien päätyttyä, että jos sinä Mara et olisi ollut tällä kurssilla, olisimme lopettaneet sen kesken. Ulkoinen habitukseni ei sopinut monien kuvaan peruskovaisesta, ehkä erilaisuuteni antoi toisillekin rohkeutta kohdata Jumala juuri sellaisena kuin oli, Ekman muistelee.

Tekeviä käsiä haetaan

Asuessaan Tampereen keskustassa Martti Ekman päätyi seurakuntavaihtoehtokseen ja pääsi myös läpi sitoutumattomien listalta. Hän kertoo olleensa todella iloinen päästessään vaikuttamaan oman seurakuntansa asioihin. Ennen järjestäytymiskokousta he saivat listan eri toimikunnista, joista lähetystoimikunta kiinnosti Ekmania kaikkein vähiten.

– Paikkojen jaon yhteydessä tuli eräs seurakunnan toimihenkilöistä kysymään, että sinulla kun on rauhanturvakokemusta, etkö tulisi tähän lähetystoimikuntaan. Koetin kieltäytyä, koska siihen oli jo valittu yksi mies, mutta minulle sanottiin, että voi siihen nimetä useampiakin kavereita. Niin jouduin minua vähiten kiinnostavaan tehtävään, Ekman hymähtää.

Järjestäytymiskokouksessa lähetysrovasti kertoi Zambian tarvitavan apua paikalliseen orpokodin rakentamiseen.

– Siinä kohtaa oli sanat, että tekeviä käsiä haetaan. Kaveriporukassa lempinimi oli Tekevät kädet, joten nuo sanat kolahtivat ja päätin hakea mukaan. Valitettavasti luterilaisen kirkon organisaatio oli niin hidas, että siinä vaiheessa, kun hakuprosessi oli saatu päätökseen, orpokoti oli jo rakennettu valmiiksi.

Samaan aikaan avautui mahdollisuus lähteä auttamaan namialaisessa sairaala-alueen ja kirkon rakennusprojektissa. Namibiassa ovat Martit tuttuja, kuten Martti Rautanen ja Martti Ahtisaari, joten sinne Ekmanin suuntasi kulkunsa ensimmäisenä vapaaehtoistyöntekijänä seitsemän viikon komennukselle.

– Kun olin lähdössä takaisin kotimaahan, paikallinen pappi Julius, joka toimi sairaala-alueen talousjohtajana, kutsui minut toimistoonsa. Hän totesi, että kun tulee Afrikkaan töihin, tärkeintä on asenne ja rakkaus ihmisiä kohtaan ja toiseksi

tärkeintä ammattitaito. Minulla oli kuulemma molempia näitä, ja hän toivoi minun tulevan vielä takaisin Namibiaan, Martti Ekman muistelee.

Niinpä miehen elämä vei reilun vuoden kuluttua takaisin Namibiaan kirkon korjausrakentamisprojektiin. Kirkko sijaitsi sairaala-alueen sisällä ja jokainen työpäivä aloitettiin aamuhartaudella, johon myös suomalainen työntekijäryhmä osallistui.

Huutokauppaa arvopohjalla

Ekman pyörittää tänä päivänä omaa nimeen kantavaa huutokauppakamaria työllistäen reilut kymmenen henkeä. Hän kuitenkin tuskaillee työpaineiden keskellä toivoen voitonsa helpottaa hieman taakkaansa.

– Olen aina ollut kova tekemään töitä, mutta olisi mukava, jos aikaa jäisi muuhunkin kuin työntekoon.

Yrityksen toimintaa viitoittavat kristilliset periaatteet alalla, jolla Ekmanin mukaan on valitettavasti myös toisten tietämättömyyttä hyväksikäyttäviä toimijoita.

– Eli esimerkiksi perikunnilta ostetaan väärällä hinnalla jäämistöä, kun taas meillä toimitaan suoraan myyntiprovision kautta. Meillä on ollut isoa kasvua, koska toimimme rehellisesti, Martti Ekman selvittää.

Itse hän asuu Akaassa vanhassa maatilakeskuksessa, jolla sijaitsevasta ikimetsäpalasesta hän kertoo suunnittelewansa mahdollisia majoitus-tiloja sisältävää hiljentymispaikkaa.

Kotinsa seinille Ekman on kerännyt varsin mittavan hengellisen taiteen kokoelman. Osa teoksista on ollut lainassa Pekka Halosen säätiön näyttelyssäkin.

– Kaunista hengellistä taidetta on mukava näyttää ystäville ja keskustella niistä, hän toteaa.

Raha korvaa Jumalan...

Tänä päivänä media välittää ihmisille varsin omituisia tietoutta tosiasioina. Martti Ekman toivookin, että suomalaiset miehet valmistautuisivat nousemaan esiin ja sanomaan painavan sanansa maailmanmenoon.

– Kyllä vääryydelle pitää ruveta

▼ Afrikkalaisia kissoja tapaamassa.

▲ Kirkkoa rakentamassa Namibiassa.

laittamaan vahvemmin hanttiin ja saamaan muutosta aikaan.

Nyky maailmassa rahasta on valitettavasti tullut monelle jumala, joka johdattaa ihmisiä väärään suuntaan.

Ekman kokee huolestuttavaksi nykyisen ilmiön, jossa omalla rehellisellä työllä ei haluta rikastua vaan toisten kustannuksella ja sitä jopa ihaillaan.

– Vaikka se tuntuu muuttuneen hyväksyttäväksi, minusta se ei ole sitä, Ekman painottaa.

Lähimmäisten kohtaamisia

Martti Ekman kertoo olleensa hetimitäin hyvinkin voimakkaassa Jumalan johdatuksessa ja saanut tehdä hänelle tarkoitettuja, hyviä ennalta valmistettuja tehtäviä.

– Jossain vaiheessa on jopa tähänkin mieheen tullut sen verran järkeä ja ymmärrystä, että olen osannut toimia oikein siinä ja ymmärtänyt, että minut on tuotu tähän ja näin tämä kuuluu tehdä, hän toteaa.

Yksi tällainen tapaus oli, kun hän sai pelastaa isänsä siskon Jumalalle. Irre-täti oli sairaalassa keuhko-kuumeessa kovan kuolemanpelon vallassa. Kommunismisen taustansa johdosta täti ei halunnut kuitenkaan

► kutsua pappia paikalle.

– Meillä oli Irre-tädin kanssa mennyt aina hyvin, pikkupoikana harrastin hänen kanssaan mm. metsänparannustöitä jne. Sain sydämelleni mennä rukoilemaan Irre-tädin puolesta. Samaan aikaan tuli runsaasti tärkeitä puheluja, joissa pyydyttiin lähtemään sinne ja tänne, mutta kieltäydyin tiukasti, että nyt en voi tulla, vaan minun täytyy

mennä käymään sairaalassa.

Sairaalaan päästyään Ekman oli kertonut tädilleen Jeesuksen lähettäneen hänet ja kysyi, saisiko hän rukoilla tämän puolesta.

– Rukouksessa Jeesus toivotti tädin tervetulleeksi taivaaseen ja muiden vahvojen asioiden tuloa esille. Kun rukous päättyi, Irre-täti kyynelehti ja sanoi, että kiitos Martti.

Myöhemmin saman päivän iltana,

◀ ▲ Ekmanin kodin seiniä koristaa varsin mittava hengellisen taiteen kokoelma.

kun tädin poika vieraili sairaalassa, Irre oli ollut hyvin levollinen ja nukahdettuaan kuollut käsi poikansa kädessä, Ekman muistelee vieläkin liikuttuneena.

On ollut myös ihmisten kanssa kohtaamisia, joissa Ekman on saanut kannustaa lähimmäisiään.

– Se ei ole paljosta kiinni, kunhan seisoo toisen rinnalla kannustamassa tätä ja nostaa esille positiivisia asioita.

Hän muistelee, kuinka kerran talokoiisiin osallistunut mies oli kertonut haluavansa lähteä Pietariin katulapsiprojektiin, mutta kokeneensa ettei osaa mitään.

– Sanoin hänelle, että kyllä sinä osaat. Täällä talkoissakin olet osannut tehdä kaikki pyydettyt työt. No, parin kolmen kuukauden kuluttua tuli kortti Pietarista, jossa todettiin, että kiitos Martti kannustuksestasi, tämä on ollut elämäni paras reissu.

Isot onnittelut Tosimies-lehdelle 25 -vuotismerkkipäivän johdosta!
Olen iloinnut Tosimies-lehdestä lähes koko sen ajan, jonka se on ilmestynyt, ja jätän Tosimies-lehden aina pöydälle, että jospa meidän teini-ikäiset pojatkin lukisivat sitä. Raamatun miehuus on yksi isoimmista "salaisuuksista", jonka se kätkee sisäänsä. Tosimies-lehti kantaa tätä harvinaista lippua nykyajassa, jossa miehuus on kadoksissa melkein kaikilta ikäluokilta. En voi kyllin kiittää kaikkia, jotka ovat osallistuneet Tosimies-lehden tekemiseen näinä kaikkina vuosina. Uskon, että Taivas kiittää heitä vielä moninkertaisesti enemmän!
Joten, kiitos siitä korvaamattomasta työstä mitä teette miesten hyväksi! Ja samalla naisten ja perheiden!

Toni Linjama
Toiminnanjohtaja
XEE – Evankeliointi Elämäntapana ry

ONNEA 25 TOSIMIES

Hautaustoimisto HYMNI

puh. 010 579 3610
GSM 040 745 4016
toimisto@hymni.fi
www.hymni.fi

Toimipisteet:

- Seinäjoki • Ylistaro
- Vähäkyrö • Isokyrö

LAPIN KUMI OY
AITO RENGASLIIKE

**RENGASPALVELUA
LÄPI SUOMEN**

www.lapinkumi.fi

Hitsausalihankintaa vaativiin kohteisiin

Teemme mm.

- ajoneuvoyhdistelmien uusia päälirakenteita ja perävaunujen osia
- puutavaranoisturin alustat, motojen kuljetuslavetit ym.

Wintersteel Oy

Sakari Yrjölä
Mäyrämäentie 9, 47450 Perheniemi
0400 570 288
wintersteeloy@gmail.com

**KANNONKOSKEN
APTEEKKI**

ark. 9–17, la 9–13

KUVAUKSET
(kaikki mahdolliset
teollisuudesta hautajaisiin)
yli 30v kokemuksella.

**KASSATALON
Kuvapörssi**
HYVINKÄÄ

PUH. (019) 439 470
WWW.KPFOTO.FI

NIIN KUIN YLEISHAPPO

Evoluutio-opetus horjuttaa Raamatun arvovaltaa ja toimii näin kuin yleishappona, joka syövyttää useimpien kristittyjen uskoa. Luottamuksen puute Raamattuun on kristittyjen nuorten kaikkein yleisimmän mainitsemia syy uskosta luopumiseen.

Vastaavasti useimmat eivät ole koskaan kuulleet siitä nykyaikana saatavilla olevasta valtavana määrästä todisteita, jotka tukevat Raamatun ilmoitusta luomisesta. *Luominen*-tiedelehti voi auttaa juuri tässä. Se on kuin vahva suoja-aine, joka kumoaa ja estää evoluution syövyttävän vaikutuksen jatkossakin.

Sen upeasti kuvitettujen, värillisten sivujen tekevät siitä julkaisun, jota ihmiset haluavat lukea. Onko Sinun tuttavapiirissäsi nuoria, joiden usko on evoluution vuoksi koetuksella? Ostaisitko heille lahjaksi palan Totuutta? Tilaukset: kauppa.luominen.fi

Kun Venäjän hyökkäys Ukrainaan saavutti Hersonin, pienen baptistiseurakunnan pastorilla Olegilla oli edessään elämänsä vaikein valinta: paeta vai jäädä. Tämä on kertomus seurakunnan elämästä sodan keskellä, uskosta vaikeuksien keskellä ja Jumalan varjeluksesta.

Olegin koti sijaitsi Ukrainan eteläosassa olevassa Hersonin kaupungissa vain noin 700 metrin päässä Dnipro-joesta ja 800 metrin päässä strategisesta Antonivkan sillasta. Kahdeksanlapsisen perheen pienimmät lapset olivat melko pieniä sodan alkaessa. Ensimmäisenä sota-aamuna Oleg oli ajamassa hakemaan työtovereitaan turvaan, kun hän näki paikallisen lentokentän olevan tulossa. Pian venäläiset joukot piirittivät Hersonin ja kaupunkiin vyöryi miehittäjien raskas sotakalusto.

Miehitys toi mukanaan henkisen ja fyysisen kurimuksen. Kaupoista loppuivat tavarat, hinnat nousivat kymmenkertaisiksi ja valuutaksi pakotettiin rupla. Vakavinta oli kuitenkin identiteettiin ja uskoon kohdistuva paine. Miehittäjät julistivat: ”Te ette ole ukrainalaisia,

Pastori sodan keskellä Ukrainan Hersonissa

vaan venäläisiä, ja teidät täytyy parantaa tästä harhasta.” Kaikkia ukrainalaisuutta puolustavia alettiin vainota. Erityisesti alueen pastoreita haettiin FSB:n kuulusteluihin.

Venäläisten miehittäjien toiminnan taustalla vaikuttaa niin kutsuttu ”venäläisen maailman” ideologia, jossa uskonto kietoutuu kansallisuusaatteeseen ja Venäjän ortodoksisella kirkolla on etuoikeutettu asema. Ideologia korostaa Venäjän erityistä tehtävää suojella yhteistä kulttuuria, kieltä ja ortodoksista perintöä yli valtiorajojen.

Sodan syttyessä Olegilla ja hänen perheellään oli edessään tuskallinen valinta pakenemisesta. Oleg ja hänen kodissaan olleet työtoverit viettivät yön rukoillen. Aamulla Oleg heräsi saaden sydämelleen kirkkaan viestin Jumalta: ”Jää, minä suojelen sinua ja perhettäsi.” Tämä toi mukanaan syvän rauhan keskelle kaaosta. Vaikka jääminen oli hengenvaarallista, perhe päätti jäädä ymmärtäen, että lauma tarvitsi paimentaan.

Uskollisuus pienen seurakunnan elämässä

Miehitysajan alussa uskonnonvapaus kuristettiin olemattomiin. Seurakunta ei päässyt omaan rukoushuoneeseensa, sillä sinne kulkeminen olisi vaatinut venäläisten tiesulun ylittämistä. Tarkastuksissa joutui toisinaan odottamaan yöllä

kahteen asti, mikä teki liikkumisesta mahdotonta. Niinpä tyhjäksi jääneen kirkkorakennuksen sijaan Oleg ja seurakunnan diakoni alkoivat järjestää jumalanpalveluksia Olegin kodin pihapiirissä. Alussa mukana oli vain 12 ihmistä. Monet Olegin seurakuntalaiset olivat lähteneet pakoon, mutta toisaalta paikalle oli tullut uskovia muista seurakunnista. ”Minä olen baptistipastori ja osaan saarnata vain baptistien tavalla”, Oleg sanoi sekalaiselle seurakunnalleen, ”mutta jos se sopii teille, niin ollaan yhdessä ja tuetaan toisiamme.”

Paineen keskellä seurakunta teki rohkean periaatteellisen valinnan: kaikki saarnat ja laulut pidettiin ukrainaksi, vaikka Oleg oli puhunut venäjää koko elämänsä. Kävijämäärä alkoi hiljalleen kasvaa. Toisinaan penkeillä näkyi tuntemattomia kasvoja, mikä herätti kylmäävää pelkoa. ”Mietin usein, ovatko he vakoojia, ja tunsin sisäistä pelkoa ukrainan kielen käyttämisestä. Mietin, pitäisikö minun sittenkin palata venäjään”, Oleg muistelee silloista ilmapiiriä. Tästä huolimatta he pysyivät uskollisina kutsumukselleen.

Vaikeuksien keskellä uskovien joukko teki työtä. Lapsille järjestettiin jopa leiri. Työ tuotti myös tuloksia. Oleg sai kastaa uusia uskovia muovisessa uima-altaassa. Jumala piti lupauksensa. Michitysaikana

Olegia ja hänen perhettään ei suoraan häiritty, vaikka uhka oli koko ajan läsnä ympärillä. He saivat tehdä työtä ilman häiriöitä.

Kaasugeneraattori pimeyden keskellä

Odotettu käänne tapahtui loppuvuodesta 2022, kun ukrainalaiset joukot vapauttivat Hersonin. Perääntyessään venäläisjoukot kuitenkin tuhosivat kaupungin kriittisen infrastruktuurin täysin. Herson ja sen lähialueet jäivät noin puoleentoista kuukauden ajaksi täydelliseen pimeyteen – ilman sähköä, vettä, lämpöä tai minkäänlaisia yhteyksiä uutisiin. Juuri tässä inhimillisesti katsoen toivottomassa tilanteessa Jumalan etukäteinen huolehdinta kävi ilmeiseksi tavalla, joka hämmästyttää Olegia vieläkin.

Noin puoli vuotta ennen sodan syttymistä Oleg oli saanut päähänsä ostaa pienen generaattorin. Monien vastoin käymisten jälkeen Oleg sai lopulta generaattorinsa, mutta se ei ollut sellainen kuin Oleg oli ajatellut: sitä pystyi käyttämään myös kaasulla, mikä tuntui täysin turhalta. Sodan ja miehityksen myötä bensiinin ja dieselin hinnat nousivat kuitenkin niin korkeiksi, ettei kenelläkään ollut varaa

▼ Oleg näytti kuvia ja kertoi tapahtumista Hersonissa sodan aikana.

► Venäläisten miehityksenkin aikana Oleg sai kastaa uusia Jeesuksen seuraajia. Samassa lasten uima-altaassa lapset saivat harvinaisen mahdollisuuden leikkiä ja iloita miehityksen aikana pidetyllä lastenleirillä.

ostaa polttoainetta laitteen pyörittämiseen. Mutta sitten Oleg muisti, että generaattori oli mahdollista kytkeä toimimaan suoraan kodin kaasuverkkoon. Kaasua riitti ja se oli edullista.

Tämä kaasuverkkoon kytketty generaattori pyöri Olegin pihalla taukoamatta aamusta iltaan, ja Olegin kodista muodostui koko alueen elämänlanka. Kun koko kaupunki oli pimeänä, Olegin pihalta kuului generaattorin tasainen hurina ja sieltä loisti valo. Naapurit ja tuntemattomat ihmiset tulivat paikalle ihmetellen. He toivat mukanaan puhelimia, taskulamppuja ja akkuja ladattaviksi. Generaattorin ympärille muodostui yhteisö: ihmiset saivat ladata laitteitaan, kuulla tuoreita uutisia rintamalta, keittää kuumaa vettä ja ennen kaikkea kohdata toisiaan. Se oli konkreettinen, näkyvä todistus siitä, että Jumala ei ollut hylännyt heitä pimeyden keskellä.

Tämän kokemuksen seurauksena seurakunta päätti aloittaa myös laajan humanitaarisen avun jakamisen ja kutsui kaikki apua tarvitsevat sunnuntain jumalanpalvelukseen. Ensimmäinen suuri kokoontuminen järjestettiin noin viikkoa ennen joulua vuonna 2022, ja tuolloin sali täyttyi ääriään myöten. Tästä käynnistyi valtava hengellinen heräys. Kesään 2023 tultaessa paitsi sali myös piha oli täynnä ihmisiä; parhaimmillaan kuulijoita oli jopa 700.

Uhkauskirjeitä ja drooni-iskuja

Monien silmissä miehityksen päätyminen merkitsi helpotusta, mutta Olegille ja hänen seurakunnalleen se oli alkusoittoa entistä kohdistetumman vainon ja terrorin kaudelle. Koska seurakunta kukoisti etulinjassa ja Oleg kieltäytyi vaikenemasta, venäläiset ottivat hänet ja hänen työnsä suoraksi maalitaulukseen joen vastakkaiselle rannalle vetäydyttyään. Joen toisella puolella väijyivät

► Olegin autoon iskettiin kaksi eri kertaa. Ensimmäisellä kerralla drooni räjähti auton edessä. Toisella kerralla drooni puhkaisi auton katon, mutta ei räjähtänyt. Kummallakin kerralla Jumala varjeli, ettei ihmisille tullut vakavampia vammoja.

tarkka-ampujat ja jatkuva tykistötuoli tekivät jokaisesta satojen henkien kokoontumisesta hengenvaarallisen.

Oleg sai uhkauskirjeen, jossa kerrottiin, että hänen saarnansa on nauhoitettu ja häntä odottaa ankara kohtalo. Uhkaukset alkoivat konkretisoitua. Erityisen täpärä tilanne koettiin, kun venäläiset tekivät

kohdistetun drooni-iskun Olegin autoon. Auto vaurioitui räjähdyksessä pahasti, mutta ihmeellinen varjelus piti Olegin hengissä. Toisella kertaa drooni puhkaisi auton katon, mutta ei räjähtänyt. Oleg ja hänen lapsensa saivat kuitenkin vammoja ja tultuaan kotiin hoitamaan niitä seuraavat droonit tiputtivat

▲ Hersonin miehityksen päätyttyä kävijämäärä Olegin seurakunnassa kasvoi räjähdysmäisesti. Kävijöitä oli parhaillaan yli 700 ja seurakunnan sisätilat ja piha olivat täynnä ihmisiä.

räjähteitä kodin päälle ja sytyttivät yhden seurakunnan rakennuksista tuleen. Jälkikäteen he katselivat venäläisten julkaisemia droonivideoita iskuista heitä kohtaan venäläisiltä somekanavilta.

Näiden tilanteiden jälkeen Oleg koki, että hänen on aika siirtää perheensä pois Hersonista. Jumalalle annettu lupa palvella miehitysaikana oli täytetty. Nykyään Olegin perhe asuu Länsi-Ukrainassa, mutta työ jatkuu maansisäisten pakolaisten parissa.

Traumojen lääkkeenä Jumalan sana

Sodan kauhut, jatkuva kuolemanpelko ja menetykset jättivät ihmisiin syvät henkiset arvet. Ukrainan väestö kärsii laajasti masennuksesta ja traumaperäisestä stressihäiriöstä (PTSD). Nähdessään tämän hätätilan ja mieltämällä heidän omia kokemuksiaan, Oleg alkoi myöhemmin työstää raamattukurssia traumojen hoitoon.

Hän kehitti Filippiiläiskirjeeseen ja Heprealaiskirjeeseen pohjautuvan erikoiskurssin kriiseistä selviytymiseen. Kurssia on pidetty nyt jo toista vuotta. ”Se on juuri sitä, mitä kävimme itse läpi. Kun kaikki ympärillämme oli luhistumassa, meillä oli valinta: joko hiipua pois tai liikkua eteenpäin johonkin nojaten”, Oleg kuvailee. Apostoli Paavalin sanat vankeudesta ja uskon kestävyydestä muuttuivat eläväksi todellisuudeksi Hersonin raunioilla, ja kurssi on auttanut lukuisia ihmisiä löytämään toivon takaisin.

Oleg vierailee edelleen säännöllisesti Hersonissa ja eri puolilla Ukrainaa rohkaisemassa seurakuntia ja auttamassa sodasta kärsiviä. Vaikka olosuhteet ovat yhä vaaralliset, työ jatkuu.

Olegin sydämellä on yksi erityinen pyyntö: että hänen kansaansa ei unohdeta. Hän kertoo, kuinka syvästi ihmiset Hersonissa liikkuvat kuullessaan, että heidän puolestaan rukoillaan eri puolilla maailmaa – jopa kaukaisessa Suomessa. ”Ihmiset eivät ymmärrä sitä”, hän sanoo. ”He ovat vieraita, mutta silti he rukoilevat ja itkevät meidän puolestamme.”

Juuri nämä rukoukset ovat Olegin mukaan kantaneet heitä kaikkein pimeimpien aikojen läpi. Siksi hänen viestinsä on yksinkertainen: muistakaa Herson, muistakaa Ukraina – ja rukoilkaa.

Miehistä taidetta Hämeenlinnan Verkatehtaalla

Kai Suonoja

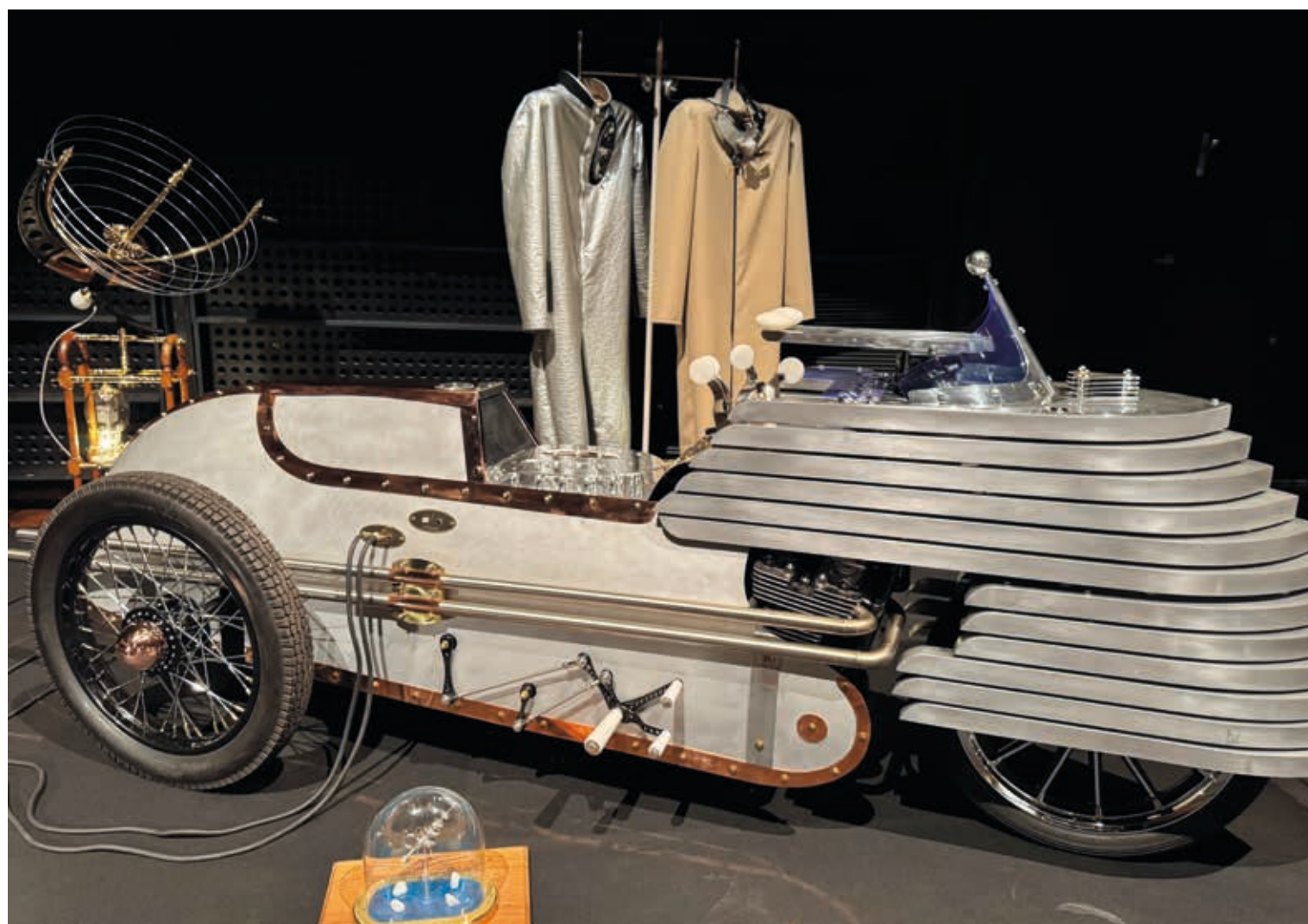
Hämeenlinnassa Verkatehtaalla on Custom Bikes & Art feat. Dia de los Muertos Art-näyttelykokonaisuus oli avoinna yleisölle kuukauden ajan.

Kutsuvieraille ja medialle avautui 1.7. tilaisuus päästä tutustumaan näyttelyyn. Näyttelyssä yhdistyivät custom-moottoripyörät, chopper-rakentelu ja taide vaikuttavaksi kokonaisuudeksi.

Esillä oli kansainvälisestikin palkittuja moottoripyöriä. Moottoripyörien lisäksi esillä oli muitakin asiaan kuuluvaa taidetta mm. upeasti maalattuja bensatankkeja, kypäriä ja muita teoksia.

Näyttelyyn kuuluva Dia de los Muertos Art- kokonaisuus johdatti kävijät meksikolaiseen kuolleiden päivän juhlaan, jota Meksikossa ja muuallakin Latinalaisessa Amerikassa juhliitaan varsin omatakeisella tavalla, joka ei kuitenkaan oikein avautunut kristitylle heteromiehelle.

Verkatehdas jo sinänsä on vierailun arvoinen kohde. Siitä on rakennettu Hämeenlinnan ylpeys, jonka viihtyisässä ravintolassa voi näyttelyn jälkeen nauttia vaikkapa maittavan lounaan.

▲ Marquis De Sade, rakentaja Pasi Turunen.

◀ Choplin, omistaja Tarmo Perätalo.

▼ Futuromoteur, rakentaja Petri Ruusunen.

HE PAKENEVAT HENKENSÄ EDESTÄ

Vainotut kristityt tarvitsevat apuasi!

Lahjoita puhelimella: 0600 13001

puhelun hinta 20,28 + pvm

Kiitos avustasi vainotuille!

Marttyyrien Ääni

marttyyrienaani.fi | 040-5522 309

Rahankeräyslupa: RA/2024/1967

Varat käytetään vainottujen kristittyjen hyväksi avustuksiin sekä vainoista tiedottamiseen.

ILOUUTISET

Mukana mm.

Timo Soini ja Tapio Puolimatka

LUE: www.ilouutiset.fi

E-S Tuomikoski Oy

Suurikyläntie 151 • 07820 Porlammi

0500 – 711 199

Toimiala: Maantiekuljetukset

Sana Karmel-vuorelta 20. osa

Andrey Teplinsky

Jerusalem on yksi maailman vanhimmista ja merkittävimmistä kaupungeista, ja se sijaitsee historian, uskon ja profetian risteyskässä.

Tuhansien vuosien ajan kaupunki on ollut keskeinen osa juutalaisten, kristittyjen ja muslimien hengellistä elämää. Sen historiaa leimaavat valtakunnat, valloitukset, tuho ja ennallistaminen. Merkittävän menneisyytensä lisäksi Raamattu esittelee Jerusalemin kaupunkina, jolla on profeettallinen tulevaisuus ja ainutlaatuinen rooli Jumalan suunnitelmassa maailmalle. Jerusalemin historian ymmärtäminen auttaa meitä arvostamaan paremmin Raamatun lupauksia sen kohtalosta.

Raamattu kutsuu meitä rakastamaan ja rukoilemaan Jerusalemin puolesta ja lupaa siunausta ja vaurautta kaikille, jotka tekevät niin (Psalmi 122:6). Iloitsemme sen kanssa juhlimalla sen profeettallista kohtaloa ja suremme sen kanssa tunnustamalla sen kamppailut ja etsimällä Jumalan armoa. Jeesus kutsui Jerusalemiä ”suuren kuninkaan kaupungiksi” (Matteus 5:35), ja Raamattu paljastaa, että Hänen iankaikkinen hallituskautensa perustetaan siellä. Eräänä päivänä Jerusalem tunnetaan Herran valtaistuimena,

Jerusalem läpi aikojen: historia ja Jumalan tulevaisuuden lupaus

joka vetää kaikki kansat puoleensa (Jeremia 3:17). Jerusalemin rakastaminen on sekä rukouskutsu että Jumalan suunnitelman avautumisen juhlinta kaupungille ja maailmalle.

Abrahamin suuri koetus Morian vuorella

Aabraham on yksi Raamatun (ja ihmiskunnan historian) tärkeimmistä henkilöistä. Jumala loi perustan lunastussuunnitelmansa toteuttamiselle, jonka tarkoituksena oli palauttaa koko ihmiskunta itsensä luo, kun Hän kutsui Abrahamia seuraamaan Häntä ja teki myöhemmin liiton hänen kanssaan. Apostoli Paavali kutsuu Abrahamia ”kaikkien uskovien isäksi” ja kuvailee hänen elämänsä esimerkinä siitä, mitä uskon Jumalaan on tarkoitus näyttää.

1. Mooseksen kirjan 22. luku kertoo Abrahamin elämän suurimmasta koettelemuksesta – tai uskon kokeesta.

”Jonkin aikaa myöhemmin Jumala koetteli Abrahamia. Hän sanoi hänelle: ”Aabraham!” ”Tässä minä olen”, hän vastasi. Sitten Jumala sanoi: ”Ota Iisak, ainoa poikasi, jota rakastat, ja mene Morian seudulle. Ubraat hänet siellä polttouhriksi vuorella, jonka minä sinulle osoitan.” Seuraavana

aamuna Abraham nousi varhain ja kuormasi aasinsa selkään. Hän otti mukaansa kaksi palvelijaansa ja poikansa Iisakin. Hakattuaan puita polttouhria varten hän lähti liikkeelle paikkaan, josta Jumala oli hänelle sanonut.” (1. Moos. 22:1-3)

Jumala käskää Abrahamia tuomaan Iisakin polttouhriksi. Raamattu kertoo meille, että Jumala koetteli Abrahamia. Joissakin käännöksissä sanotaan ”kiusattu”, mutta alkupe räinen muinaisen heprean sana on nisa ja se on tarkoitettu ymmärrettäväksi ”koetelluksi” tai ”koetelluksi”. Jumala koetteli Abrahamin uskoa ja hänen sitoutumistaan Häneen. Voidaan vain kuvitella, millaiset tunteet tulvivat Abrahamin sieluun, kun hän kuuli Herran pyytävän häntä uhraamaan rakastettu poikansa!

Jumala viittaa Iisakiin ”ainoana poikanasi, jota rakastat, Iisak”. Tämä on ensimmäinen kerta, kun Raamattu mainitaan rakkaudesta, jossa kuvataan isän ja hänen poikansa välistä sidettä ja esitellään ajatus pojasta, joka uhrataan. Tällä hetkellä Jumala koetteli Aabrahamin uskon lisäksi myös hänen rakkauttaan ja omistautumistaan Häntä kohtaan.

Herra käski Abrahamia mennä Morian alueelle, Jerusalemiä ympäröivälle vuoristoalueelle. Abraham

nousi epäroimättä varhain seuraavana aamuna ja lähti kohti paikkaa, jonka Jumala oli hänelle ohjannut. Uskollisessa kuuliaisuudessa tämä Jumalan mies aloitti matkan toteuttaakseen täsmälleen sen, mitä Herra oli käskenyt.

”Kolmantena päivänä Abraham kohotti silmänsä ja näki paikan kaukaa. Abraham sanoi nuorille miehilleen: ”Jää tänne aasin kanssa, niin minä ja poika menemme sinne, niin me kumarramme ja palaamme luoksesi.” Abraham otti polttouhrien puut ja pani ne poikansa Iisakin päälle, ja hän otti käteensä tulen ja veitsen. Joten he kävelivät yhdessä eteenpäin. Iisak puhui isälleen Abrahamille ja sanoi: ”Isäni!” Ja hän sanoi: ”Tässä olen, poikani.” Ja hän sanoi: ”Katso, tuli ja puut, mutta missä on lammas polttouhriksi?” Abraham sanoi: ”Jumala huolehtii itselleen karitsasta polttouhriksi, poikani.” Moos. 22:4-8)

Kun he saapuivat Morian maahan, Abraham käski palvelijoitaan jäädä taakse ja jatkoi matkaa Iisakin kanssa. Heprealainen sana ”na’ar”, jota käytetään kuvaamaan Iisakia tässä luvussa, viittaa siihen, että hän oli todennäköisesti nuori mies tuolloin. Abraham sanoi palvelijoille:

”Me palvomme ja palaamme teidän luoksenne.” Tämä on ensimmäinen kerta, kun sanaa palvonta käytetään viittaamalla Jumalaan Raamatussa. Heprealainen termi tarkoittaa yksinkertaisesti ”kumartaa”. Vaikka Abraham ja Iisak eivät nousseet vuorelle iloisen ylistyksen aikaan, he alkoivat kumartaa Herran edessä. Palvonta tässä mielessä tarjoaa Jumalalle parasta mitä Hän on meille antanut.

Raamattu kertoo meille: *”Abraham otti polttouhripuut ja pani ne poikansa Iisakin selkään.”* Iisak kantoi uhripuut ylös mäkeä, kun taas Abraham kantoi veistä. Kun he kiipesivät vuorelle, veitsi varmasti painoi raskaasti Abrahamin sydäntä, mutta hän jatkoi kuuliaisuuttaan.

Kun Iisak kysyi: ”Missä on polttouhrikaritsa?” Abraham vastasi: ”Jumala katsoo itselleen polttouhrikaritsan.” Sillä hetkellä Abraham ei tiennyt, miten Jumala huolehtisi, mutta hän luotti siihen, että Hän tekisi niin. Uskollisesti kuuliaisena Iisak noudatti isänsä ohjeita.

”Sitten he tulivat paikkaan, jonka Jumala oli hänelle kertonut; ja Abraham rakensi sinne alttarin ja asetti puut, sitoi poikansa Iisakin ja laski hänet alttarille puiden päälle.” (1. Moos. 22:9)

Tehtyään kolmen päivän matkan paikkaan, josta Jumala oli hänelle kertonut, hän rakensi alttarin, jolle hän laski poikansa Iisakin ja valmistautui uhraamaan hänet uhriksi. Viime hetkellä Herran enkeli pysäytti hänet.

Sitten hän ojensi kätensä ja otti veitsen teurastaakseen poikansa. Mutta Herran enkeli huusi hänelle taivaasta: ”Abraham, Abraham!” ”Tässä minä olen”, hän vastasi. ”Älä satuta kättäsi poikaan”, hän sanoi. ”Älä tee hänelle mitään. Nyt tiedän, että sinä pelkäät Jumalaa, koska et kieltänyt minulta poikaasi, ainokaista poikaasi.” (1. Moos. 22:10-12)

Oi, kuinka ihmeellisiä nämä sanat ovatkaan! Kävi ilmi, että Herra johdatti Abrahamin tämän koetuksen läpi yhtä ainoaa tarkoitusta varten: nähdäkseen, olisiko hän kuuliainen Hänelle, jopa siihen pisteeseen asti, että uhraisi kallisarvoisimman omaisuutensa, oman poikansa. Tämä Jumalan mies läpäisi kokeen ja osoittautui kuuliaiseksi palvelijaksi, joka luotti täysin Herraan kaikessa, mitä hänellä oli ja jokaisessa elämänsä tilanteessa.

”Sitten Abraham nosti katseensa ja näki takanaan pässin, joka oli sarvis-

taan takertunut pensaikkoon. Ja Abraham meni, otti pässin ja uhrasi sen polttouhriksi poikansa sijasta. Abraham antoi sille paikalle nimen ”Herra pitää huolen”, niin kuin tänäkin päivänä sanotaan: ”Herran vuorella se pitää huolen.” (1. Moos. 22:13-14)

Abrahamin uhraama pässi ilmaisi hänen kiitollisuutensa ja omistautumisensa Jumalalle. Tämä on Raamatun ensimmäinen selkeä maininta sijaisuudesta – yksi elämä annettiin toisen sijasta.

Tällä vuorella oli myöhemmin suuri merkitys Raamatun historiassa. Juuri täällä Jumalan enkeli ilmestyi Daavidille ja kehotti häntä rakentamaan alttarin Herralle. Myöhemmin Salomo rakensi tälle paikalle ensimmäisen temppelin, ja lopulta se oli paikka, jossa Jeesus Kristus antoi henkensä. Abraham osoitti omistautumisensa syvyyden Jumalalle olemalla halukas uhraamaan ainoan poikansa, mikä ennakoiki sitä, kuinka Jumala myöhemmin osoittaisi rakkautensa ihmiskuntaa kohtaan antamalla ainosyntyisen Poikansa.

Kun Abraham valmistautui uhraamaan Iisakin, hänen uskonsa ja kuuliaisuutensa näkyivät täysin. Iisak kantoi puut omaa uhriaan varten vuorelle, kun taas Abraham kantoi veistä luottaen Jumalan lupaukseen. Kun Iisak kysyi, missä uhrkaritsa oli, Abraham vastasi: ”Jumala hankkii itselleen polttouhrikaritsan”, tietämättä, miten Jumala toimisi, mutta luottaen siihen, että Hän tekisi niin. Yhrläisyydet Iisakin ja Jeesuksen välillä ovat silmiinpistäviä: isänsä rakastivat molempia syvästi, molemmat antautuivat halukkaasti, molemmat kantoivat uhripuut ylös mäelle ja molemmat uhrattiin samalla vuorella. Johanneksen evankeliumin alusta lähtien hän tunnistaa Jeesuksen Jumalan Karitsana ja julistaa: *”Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!”* (Joh. 1:29). Nämä yhteydet paljastavat Jumalan avautuvan lunastussuunnitelman ja osoittavat, kuinka Abrahamin usko ennakoiki Kristuksen lopullista uhria ihmiskunnan puolesta.

Profeetta Hesekielin kautta Herra julistaa: *”Näin sanoo Herra Jumala: ”Tämä on Jerusalemin. Minä olen asettanut sen kansojen keskelle, ja sen ympärille on maa-alueita.”* (Hes. 5:5). Jerusalem on jumalallisesti valittu kaupunki, jossa maailma voi todistaa Jumalan lunastussuunnitelmaa. Lä-

hes kaksituhatta vuotta sitten juuri tässä kaupungissa Isä Jumala osoitti syvän rakkautensa ihmiskuntaa kohtaan Poikansa lahjan kautta.

Lyhyt katsaus Jerusalemin historiaan

Jerusalemin historia on rikas, monimutkainen ja usein myrskyisä. Tämä kaupunki on nähnyt sekä voittoja että tragedioita, ja se on toiminut lukemattomien sivilisaatioiden hengellisenä ja poliittisena sydämenä. Varhaisimmista alkuajoistaan keskeiseen rooliinsa raamatullisissa tapahtumissa asti Jerusalem on kokenut ilon ja juhlan hetkiä sekä tuhon ja maanpaon kausia. Silti jokaisesta haasteesta huolimatta kaupunki on kestänyt, ennallistettu yhä uudelleen ja uudelleen, heijastaen ainutlaatuisia asemaansa Jumalan suunnitelmassa. Seuraava katsaus jäljittää Jerusalemin merkittävää matkaa ja korostaa keskeisiä tapahtumia, jotka muovasivat sen menneisyyttä ja viittaavat sen profeettalliseen tulevaisuuteen.

Kuningas Daavid perusti Jerusalemin valtakuntansa pääkaupungiksi ja juutalaisten kansan hengelliseksi keskuksesi noin vuonna 1003 eaa. Noin neljäkymmentä vuotta myöhemmin hänen poikansa Salomo rakensi temppelin, josta tuli Israelin hengellinen ja kansallinen keskus. Salomon hallinnon aikana Jerusalemin kukoisti vauraan valtakunnan pääkaupunkina, joka ulottui Eufrattivirasta Egyptiin.

Vuonna 586 eaa. Babylonian kuningas Nebukadnessar valloitti Jerusalemin, tuhosi temppelin ja karkotti monia juutalaisia Babyloniin. Noin viisikymmentä vuotta myöhemmin Persian kuningas Kyros salli juutalaisten palata kotimaahansa, jossa he rakensivat uudelleen sekä kaupungin että temppelin.

Jerusalemin valloitti Aleksanteri Suuri vuonna 332 eaa. Myöhemmin seleukidien hallitsija Antiokhos IV häpäisi temppelin ja yritti tuhahduttaa juutalaisia uskonnollisia käytäntöjä. Tämä sorto johti Juuda Makkabealaisen johtamaan kapinaan. Vuonna 164 eaa. tempeli vihittiin uudelleen käyttöön, ja juutalaisten itsenäisyys palautettiin Hasmonaalaisten dynastian aikana.

Noin vuosisata myöhemmin roomalainen kenraali Pompeius toi Jerusalemin Rooman vallan alle. Kuningas Herodes, jonka Rooma nimitti hallitsemaan Juudeaa vuosina 37–4 eaa., muutti kaupunkia

rakentamalla kulttuurilaitoksia ja vaikuttavia julkisia rakennuksia sekä laajentamalla ja kaunistamalla temppeliä huomattavasti.

Noin vuonna 30 jKr. Jeesus Kristus ristiinnaulittiin Jerusalemin kaupungissa roomalaisen maaherran Pontius Pilatuksen määräyksestä Rooman keisari Tiberiuksen hallituskaudella. Uuden teloitettin mukaan Jeesus teloitettiin ristiinnaulitsemalla kaupungin muurien ulkopuolella. Kolme päivää myöhemmin Hän kuitenkin nousi kuolleista ja 40 päivää sen jälkeen Hän nousi taivaaseen Öljymäeltä, aivan Jerusalemin itäpuolella.

Herodeksen kuoleman jälkeen Rooman hallinto kiristyi yhä ankarammaksi, mikä johti juutalaishätyölehdessä vuonna 66. Vuonna 70 Tituksen johtamat roomalaiset legioonat valloittivat Jerusalemin ja tuhosivat temppelin. Myöhempi kansannousu, Bar Kokhban kapina (132–135), palautti juutalaisten itsenäisyyden lyhyeksi ajaksi, mutta roomalaiset lopulta murskasivat kapinan. Juutalaiset karkotettiin sitten kaupungista, jonka roomalaiset nimesivät uudelleen Aelia Capitolinaksi.

Bysantin valtakunnan alettua hallita kaupunkia vuonna 313, Jerusalemistä tuli tärkeä kristillinen keskus keisari Konstantinuksen alaisuudessa. Tänä aikana rakennettiin monia kirkkoja, mukaan lukien Pyhän haudan kirkko.

Muslimi-armeijat saapuivat alueelle vuonna 634, ja neljä vuotta myöhemmin kalifi Omar valloitti Jerusalemin. Abd al-Malikin hallituskaudella Kalliomoskeija rakennettiin vuonna 691, ja lyhyen aikaa Jerusalemin toimi kalifaatin keskuspaikkana. Vuonna 1099 ristiretkeläisten joukot valloittivat Jerusalemin ja tappoivat monia sen juutalaisia ja muslimeja. Kaupungista tuli ristiretkeläisten kuningaskunnan pääkaupunki, ja monia uskonnollisia rakennuksia muutettiin, synagogaa tuhottiin, kirkkoja rakennettiin uudelleen ja moskeijoita muutettiin kristillisiksi pyhäköiksi. Ristiretkeläisten valta päättyi vuonna 1187, kun Saladin valtasi kaupungin takaisin.

Jerusalem joutui jälleen mame-lukien johtamien egyptiläisten joukkojen haltuun vuonna 1247 ja pysyi heidän hallinnassaan, kunnes ottomaanit valloittivat alueen vuonna 1517. Sulttaani Suleiman Suuri rakensi kaupungin muurit uudelleen vuonna 1537. Hänen

► hallituskautensa jälkeen Konstantinopolin ottomaanien viranomaiset eivät kuitenkaan osoittaneet juurikaan kiinnostusta Jerusalemiin, ja kaupunki taantui vähitellen.

Jerusalem koki uutta kasvua 1800-luvun jälkipuoliskolla. Yhä useammat juutalaiset palasivat maahan, ottomaanien valta heikkeni ja eurooppalaisten kiinnostus Pyhään maahan lisääntyi, mikä kaikki osaltaan edisti kaupungin elpymistä.

Vuonna 1917 kenraali Allenbyn johtama brittiläinen armeija valloitti Jerusalemin. Vuosina 1922–1948 kaupunki toimi Britannian mandaatin hallinnollisena keskuksena Palestiinassa, joka oli Kansainliiton toimesta asetettu Britannian alaisuuteen.

Britannian mandaatin päättyessä 14. toukokuuta 1948 Israel julisti itsenäisyytensä ja julisti Jerusalemin pääkaupungikseen Yhdistyneiden Kansakuntien 29. marraskuuta 1947 antaman päätöslauselman mukaisesti. Vastauksena naapurimaat arabivaltiot käynnistivät laajamittaisen hyökkäyksen vastaperustettua valtiota vastaan, mikä johti vuosien 1948–1949 itsenäisyssotaan. Kun aseleposopimukset allekirjoitettiin, Jerusalem jaettiin. Jordania hallitsi vanhaa kaupunkia sekä pohjois- ja eteläosia, kun taas Israel piti hallussaan kaupungin länsi- ja eteläosia.

Kun kuuden päivän sota alkoi kesäkuussa 1967, Israel oli Yhdistyneiden Kansakuntien ja Yhdysvaltain suurlähetystön kautta yhteydessä Jordaniaan ja ilmoitti, että jos Jordania pidättäytyisi hyökkäämästä Israeliin, Israel ei ryhtyisi sotilaallisiin toimiin Jordaniaa vastaan. Tästä viestistä huolimatta Jordanian joukot hyökkäsivät Länsi-Jerusalemiin ja valtasivat entisen korkean komissaarin rakennuksen. Intensiivisen taistelun jälkeen Israelin puolustusvoimat valtasivat tukikohdan takaisin ja ajoivat Jordanian armeijan pois Itä-Jerusalemistä, mikä johti kaupungin yhdistymiseen.

Sen jälkeen, kun Israelin puolustusvoimat (IDF) vapauttivat kaupungin, Jerusalemin jakaneet esteet ja muurit poistettiin. Kolme viikkoa myöhemmin Knesset hyväksyi lain, joka yhdisti kaupungin ja laajensi Israelin itsemääräämisoikeutta Jerusalemin itäosaan.

Kaupungin yhdistymistä pidettiin myös merkittävänä hetkenä uskonnonvapauden kannalta. Jerusalem avattiin kaikkien uskontojen palvo-

jille, jolloin juutalaiset saivat palata Länsimuurille ja muille pyhille paikoille. Israelin muslimit ja kristityt pystyivät myös vierailemaan pyhissä paikoissaan Itä-Jerusalemissa, joihin he eivät olleet päässeet vuoden 1948 jälkeen.

Vuotta myöhemmin, vuonna 1968, päätettiin, että Jerusalemin vapauttamisen ja jälleenyhdistymisen päivästä – juutalaisen kuukalenterin ijar-kuun 28. päivästä – tulisi Israelin kansallispäivä. Jerusalemin päivänä juhlitaan kaupungin jälleenyhdistymistä sekä juutalaisten ja Jerusalemin välistä kestävää yhteyttä kautta aikojen.

Tulevaisuus

Nykyään jännitteet ovat edelleen korkealla Jerusalemissa ja sen ympäristössä, mutta Herran käsi lepää kaupungin päällä, ja hänen suunnitelmansa sitä varten toteutuvat ihmisten vastustuksesta huolimatta. Tämä totuus ilmaistaan voimakkaasti Sakarjan profetiassa:

”Herran sanan kuorma Israelia vastaan. Näin sanoo Herra, joka on levittänyt taivaan, perustanut maan ja muovannut ihmisen hengen hänen sisimpäänsä. ”Katso, minä teen Jerusalemistä juovuttavan maljan kaikille ympärillä oleville kansoille, kun he piirittävät Juudaa ja Jerusalemia. Sinä päivänä minä teen Jerusalemistä hyvin raskaan kiven kaikille kansoille; kaikki, jotka sitä vievät pois, revitään kappaleiksi, vaikka kaikki maan kansat kokoontuvat sitä vastaan.” (Sakarja 12:1-3)

Sakarjan profetia viittaa aikaan, jolloin Jerusalem on Jumalan suunnitelman keskipisteessä kansoille. Sodista, nykyisistä ja tulevista konflikteista tai yrityksistä tukahduttaa se, huolimatta kaupungin kohtalo on turvattu Luojan käsissä, hänen, joka muovasi taivaat, laski maan perustukset ja puhalsi elämän ihmiskuntaan.

Profetia muistuttaa meitä siitä, että Jerusalem ei ole pelkästään historiallinen tai poliittinen kaupunki – se on hengellinen keskipiste, jonka Jumala on valinnut paljastamaan kirkkautensa ja toteuttamaan lunastussuunnitelmansa. Kansakunnat, jotka vastustavat Jerusalemia, kohtaavat tuomion, jota kuvataan juovan... juopumuksen malja, menettäen kirkkautensa ja raunioituen. Samaan aikaan Jerusalem kuvataan hyvin raskaana, massiivisena, taipumattomana kivenä, jota on mahdo-

tonta sivuuttaa – pakottaen jokaisen kansakunnan tekemään valinnan: seisoa Jumalan ja Hänen kaupunkinsa rinnalla vai Häntä vastaan.

Jumalan sana puhuu myös Jerusalemin tulevaisuudesta. Yksi voimakaimmista profetioista löytyy Jesajan kirjasta. Jesajan kirjan luvussa 60 profetta kuvailee Jerusalemia sen jälkeen, kun Jumalan kirkkaus lepää sen päällä Jeesuksen Kristuksen paluun aikaan. Sinä päivänä Jerusalemistä tulee Jumalan kirkkauden asuinpaikka, loistaen koko maailman nähtäväksi.

”Nouse, loista, sillä sinun valosi on tullut, ja Herran kirkkaus on noussut sinun yllesi. Sillä katso, pimeys peittää maan ja synkkyys kansat. Mutta Herra nousee sinun yllesi, ja hänen kirkkautensa ilmestyy sinun yllesi. Kansat tulevat sinun valosi luo ja kuninkaas sinun nousemisesi kirkkauden luo.” (Jesaja 60:1-3)

Kun Jumalan ilmeinen kirkkaus lepää kaupungin yllä, Israelista tulee siunauksen lähde kaikille kansoille. Tämä täyttää Jumalan Abrahamille antaman lupauksen, että hänen siemenensä kautta kaikki maan sukukunnat siunattaisiin. Se täyttää myös Mooseksen kautta annetun kutsumuksen, että Israel olisi pappisvaltakunta ja todistaja kansoille, vetämällä ihmisiä jokaisesta maasta tuntemaan ja palvomaan Herraa.

Tämä kirkkaus vaikuttaa kaikkiin kansoihin (pakanallisiin), heidän kuninkaisiinsa ja korkeimpiin hallitusjohtajiinsa; ja he tulevat Jerusalemiin kohtaamaan Hänen valonsa ja kirkkautensa.

”Kamelien lauma peittää sinut, Midianin ja Eefan nuoret kamelit; kaikki Sabasta tulevat; he tuovat kultaa ja suitsuketta ja kertovat Herran ylistystä. ”Kaikki Keedarin laumat kokoontuvat sinun luoksesi, Nebajotin pässit palvelevat sinua; ne nousevat otollisesti minun alttarilleni, ja minä kirkastan kunniani temppelin.” (Jesaja 60:6-7)

Ennustusten mukaan vauraus tulee ympäröiviltä arabimailta Herran kunniaksi. Ne, jotka kääntyvät Hänen puoleensa, tuovat parhaat lahjansa Jeesukselle osoituksena omistautumisestaan ja palvonnastaan.

Mainitut kaupungit ja alueet – Midian, Eefa, Kedar, Nebajot ja Saba – sijaitsevat nykyisen Saudi-Arabian alueella tai sen lähellä. Niiden mainitseminen profetiassa korostaa, kuinka ihmiset näiltä alueilta tulevat jonain päivänä kun-

nioittamaan Herraa ja tuomaan uhrinta Jerusalemiin.

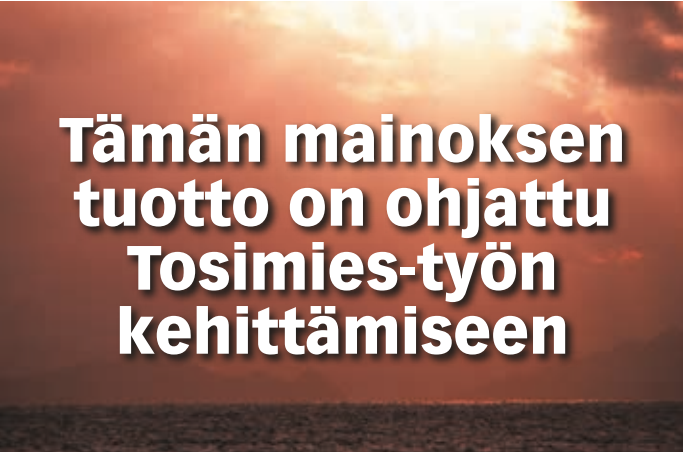
Siihen mennessä Israel on saavuttamassa kutsumuksensa täyteyden! Juutalaiset palvelevat pakanoita opettamalla Hänen Sanaansa.

Mutta teitä kutsutaan Herran pa-peiksi; teistä puhutaan meidän Jumalamme palvelijoina. (Jesaja 61:6)

Herra on sitoutunut nostamaan esirukkoilijoita, jotka huutavat Jerusalemin ja sen kohtalon puolesta. Hän kutsuu meitä olemaan Hänen kumppaninsa. rukouksessa Hänen tarkoitustensa toteutumisen puolesta. Kun vastaamme tähän kutsuun, Jumala lupaa siunauksen niille, jotka uskollisesti rukoilevat Jerusalemin rauhan puolesta.

”Sinun muureillesi, oi Jerusalem, minä olen asettanut vartijoita; he eivät koskaan ole vaiti koko päivää ja koko yötä. Te, jotka muistutatte Herraa, älkää levätkö itsellenne, älkääkään antako hänelle lepoa, ennen kuin hän on vahvistanut Jerusalemin ja tehnyt sen ylistykseksi maan päällä.” (Jesaja 62:6-7)

Ystävät, on tullut aika meidän seisoa rukouksessa Jumalan päätösten puolesta Jerusalemilta. Rukoilkaamme uskollisesti kaupungin rauhan ja Jumalan sitä koskevien lupausten täyttymisen puolesta. Kun etsimme Herraa, voimme luottaa siihen, että Hänen suunnitelmansa Jerusalemilta – ja kansoille – varmasti toteutuvat.

Tämän mainoksen tuotto on ohjattu Tosimies-työn kehittämiseen

SAAVUTTAMATTOMAT KANSAT TARVITSEVAT JEESUSTA!

Lähde mukaan työhön

www.gnn.fi

Jotta he saisivat kuulla!

Osta ja myy huutokaupassamme

- Luotettavaa ja rehellistä huutokauppaa
- Toimipisteet Tampereella, Vantaalla, Turussa ja Seinäjoella

040 088 4434
huutokauppaekman.fi
info@huutokauppaekman.fi

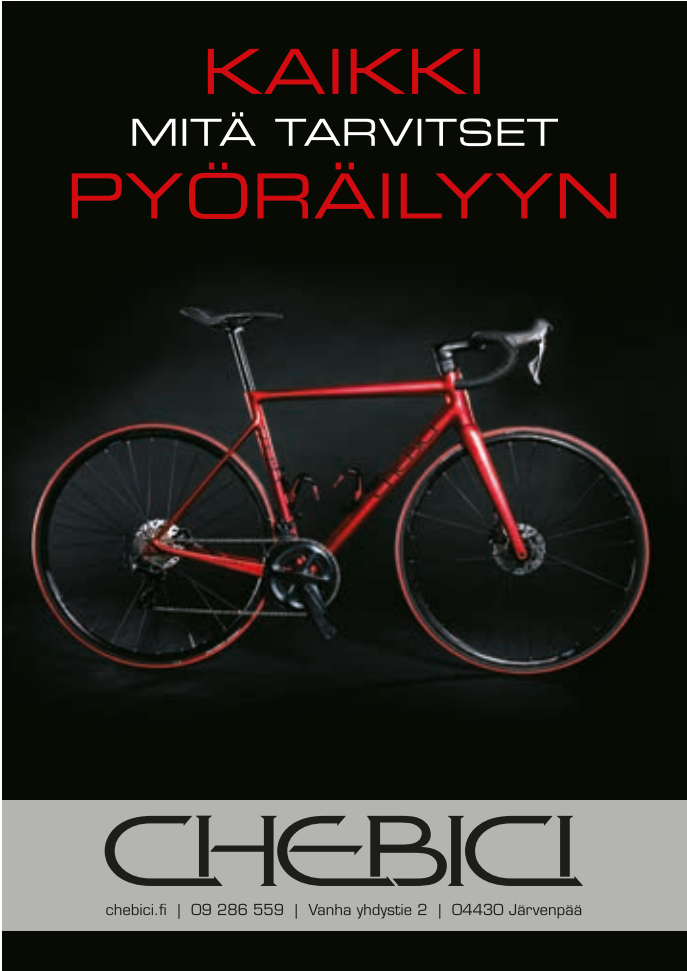
Softatalo AIDA Oy

HALUATKO SÄÄSTÄÄ ENERGIAA?

Säästetään kaukolämpöä, maakaasua, öljyä ja käyttövetä kiinteistöissä. Globaalisti ainutlaatuiset ja varmat järjestelmät toteuttavat n. 10-30 % säästöjä nopeassa takaisinmaksuajassa.

OTA YHTEYS, NIIN TEEMME TARJOUKSEN !

petri.aalto@aida-energy.com
www.aida-energy.com

KAIKKI MITÄ TARVITSET PYÖRÄILYYN

CHEBICI

cherbici.fi | 09 286 559 | Vanha yhdystie 2 | 04430 Järvenpää

Glukoosin mittausta ilman verenvuodatusta

Kimmo Janas

Tekniikka on kehittynyt kymmenessä vuodessa, ja nyt on tarjolla uusin FreeStyle Libre 3 Plus -järjestelmä, joka tekee glukoosiarvojen tarkkailusta entistä helpompaa joko kännykstä soveluksen avulla tai erityisellä lukulaitteella.

Eiväthän tosimitiehet neuvoja pelkää, mutta jos sokeriarvoja haluaa seurata tunnollisesti, pitäisi sormenpäitä tökkiä aamuisin paastosokerin selvittämiseksi, ja sen jälkeen aina

Kerroimme jo kymmenen vuotta sitten (Tosimies 2/2016) kalifornialaisen Abbottin uudesta FreeStyle Libre Flash -järjestelmästä, joka mahdollisti glukoositason seurannan ilman perinteistä verensokerimittausta sormenpäästä. Tuossa vaiheessa järjestelmä oli vielä koekäytössä ja sitä oltiin myymässä eri sairaanhoitopiireihin Suomessa.

ennen jokaista ruokailua (aamiaisen, lounas, päivällinen, iltapala) ja pari tuntia ruokailun jälkeen. Eli parhaassa tapauksessa kymmenisen

kertaa päivässä... Toki sormia pystyy vuorottelemaan, mutta ajan mittaan sormenpäät ovat ruvella ja todella hellinä.

Tieto kulkee

Perinteinen sokerinmittaus sormenpäästä on myös hankalaa vaikkapa kesken lounaskokouksen tai työpaikalla. Ja jos tarkkailu unohtuu tai jää väliin muusta syystä, diabeteksen itsehoito ei tietenkään ole täydellistä.

FreeStyle Libre 3 Plus -järjestelmä auttaa seuraamaan, miten omat ruokailutottumukset tai liikunta

▼ Ensiksi valitaan sopiva kiinnityskohta ja pestään se hajusteettomalla, ei-kosteuttavalla saippualla ja vedellä. Mahdolliset rasvajäämät kannattaa vielä poistaa alkoholipyyhkeellä. Sensori kiinnitetään kuivuneelle iholle painamalla asetinta, kunnes kuuluu klikkaus. Muutaman sekunnin kuluttua voi vetää asettimen varovasti irti ihosta. Ja sitten vain sensorin skannaus älypuhelimella, jossa on FreeStyle Libre 3 Plus -sovellus.

▼ Usein näkee sensorin kiinnitetyn olkapäähän, mutta uusimpien ohjeiden mukaan paras paikka on olkavarren takaosassa, jossa sensori ei joudu alttiiksi esim. olkapään kolhaisulle.

► Ensimmäiset FreeStyle-sensorit olivat noin 2 euron kokoisia, mutta uudet FreeStyle Libre 3 Plus -sensorit ovat enää vain 5 centin kolikon kokoisia.

vaikuttavat veren glukoosiarvoihin. Järjestelmä helpottaa elämään diabeteksen kanssa ja tekemään päätöksiä, kun glukoosiarvojen seuranta soveluksen avulla on lähes reaaliaikaista.

FreeStyle Libre 3 Plus:ssa on mahdollisuus myös tietojen jakamiseen läheisten kanssa LibreLinkUp-sovelluksella, joka on yhteensopiva tiettyjen mobiililaitteiden ja käyttöjärjestelmien kanssa. LibreView-tiedonhallintaohjelmisto puolestaan mahdollistaa glukoositietojen jakamisen hoitotiimin kanssa, näin diabeteshoitaja pystyy nopeasti ottamaan yhteyttä, jos huomaa glukoosiarvoissa poikkeamia.

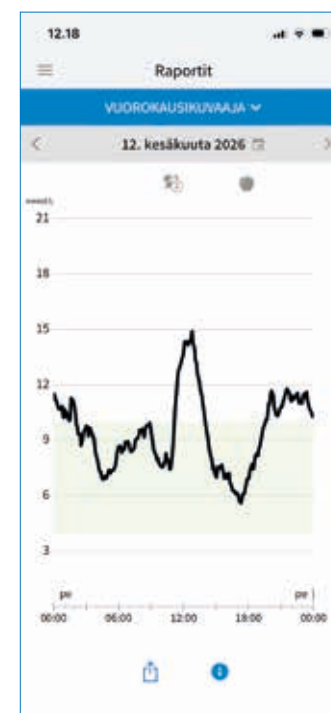
Peruserot mittaustavassa

FreeStyle Libre 3 Plus on glukoosinseurantajärjestelmä, joka mittaa glukoosipitoisuuksia soluvälinesteestä, joka ympäröi ihon alla olevia soluja. Verenglukoosimittauksessa puolestaan lukemat mitataan sormenpäästä otetusta verinäyttestä.

Glukoosi kulkeutuu ensin ve-

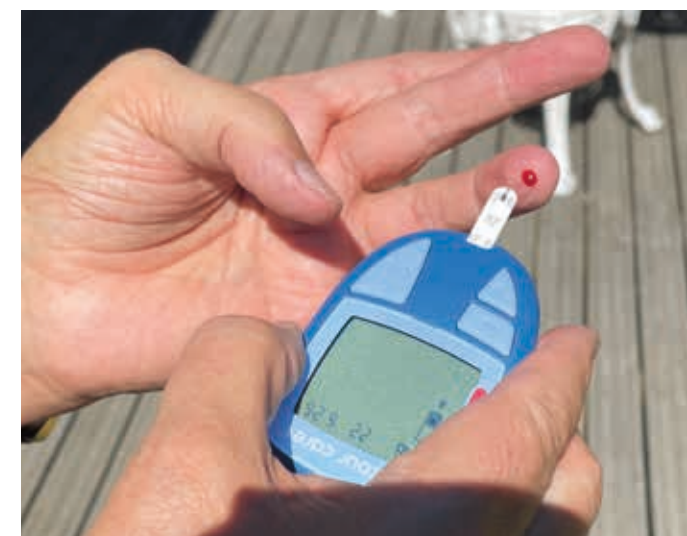
► Kyllähän siinä sormenpäät ovat hellinä, jos joutuu jatkuvasti ottamaan verinäytteitä...

▼ Sovelluksessa voi seurata glukoosiarvojen vaihtelua – ja huomata kuinka esim. Fazerin vihreiden kuilien syöminen ampuu lukemat "pilviin"...

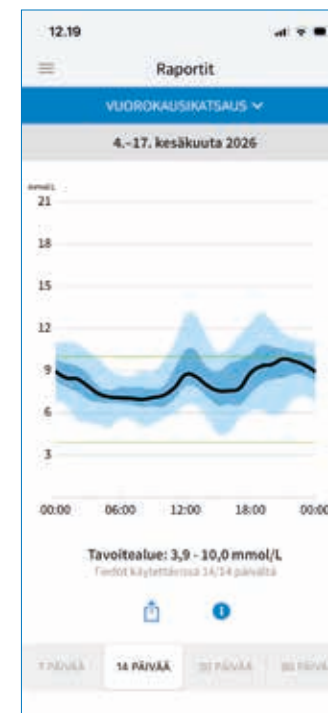

renkiertoon, joten verenglukoosilukemat muuttuvat ennen sensorin glukoosilukemia. Sensorin ja sor-

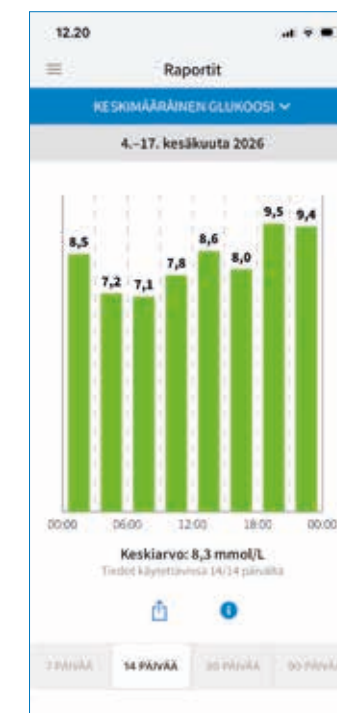
menpäämittauksen tulokset voivat poiketa toisistaan, kun glukoosi muuttuu nopeasti, esimerkiksi ruo-

▼ Vuorokausikatsauksessa näkee glukoosiarvojen muutokset 7, 14, 30 ja 90 päivän jaksolla.

▼ Samoin keskimääräistä glukoosia voi seurata eri pituisilla jaksolla.

kailun, liikunnan tai lääkkeen ottamisen jälkeen. Tästä syystä soluvälinesteestä mitatut lukemat ovat aluksi joko matalampia tai korkeampia kuin verestä mitatut lukemat. Toisin sanoen soluvälinesteen glukoosiarvo voi seurata verenglukoosia noin 5-10 minuutin viiveellä.

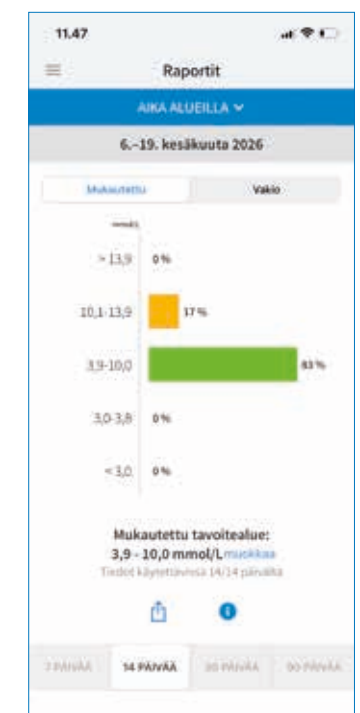
Entäpä se hinta...

Jos sairastat tyypin 1 diabetesta, saat sensorit ilmaiseksi terveyskeskuksestasi. Nykyisin suurin osa hyvinvointialueista myöntää jatkuvan glukoosinseurannan sensorit myös monipistoshoidoille tyypin 2 diabeetikoille, erityisesti silloin kun hoitotasapaino on haastava. Osa alueista tarjoaa sensoreita myös perusinsuliinihoitoisille tyypin 2 diabeetikoille, mutta se on vielä harvinaista.

Yksi FreeStyle Libre 3 Plus -sensori mittaa glukoosiarvoja 15 vuorokautta eli jos haluaa jatkuvasti seurata arvojaan, tarvitsee kuukausittain kaksi sensoria. Sensorien hinnat vaihtelevat jonkin verran ostopaikasta riippuen, mutta esim. Abbottin verkkokaupassa sensorin hinta on 85,97 euroa.

Jos ei ole valmis sijoittamaan terveydenhuoltoonsa hieman yli 170 euroa kuukaudessa, yksi ratkaisu voi olla mitata glukoosiarvojaan sensorilla 15 päivää kuussa ja pitää pari viikkoa aina väliä.

▼ Aika ajoin on hyvä tarkistaa, mutta arvot ovat liikkuneet eri alueilla, tässä esimerkiksi ollaan vielä varsin mukavasti tavoitealueella.

Texas Country Boys – Countrymusiikkia parhaimmillaan

Eero Ketola

Turussa, Kakolan entisen vankilan kappeli täyttyy nopeasti kaikenikäisistä countrymusiikin ystäväistä. Kymmenen aikuista miestä aloittaa soittamisen. Komeat cowboy-hatut viestittävät Texasista.

Texasilainen musiikkiryhmän jäsenet ovat kaikki oman alansa ammattimiehiä. Heitä yhdistää usko Jeesukseen ja rakkaus musiikkiin. Musiikki ja evankeliumi yhdistää heitä.

Myös matkat ulkomaille kiinnostavat heitä. He keräävät matkarahaa ja lähtevät sitten liikkeelle. He eivät ota järjestäviltä seurakunnilta rahaa.

Tänä vuonna heillä on vuorossa matka Baltian valtioihin ja Suomeen. Konserttipaikkoja oli tänä vuonna kymmenessä kaupungissa. Suomessa he konsertoivat Turussa ja Lohjalla.

Ensimmäinen matka Suomeen

Kaikesta käy ilmi, että he ovat taitavia muusikkoja. Tämän lisäksi heistä huokuu vilpittömyys ja rehellisyys.

Texas Country Boys aloitti kansainvälisen kiertämissä vuonna 2015. Nyt toteutunut kiertue oli heidän ensimmäinen matkansa Baltiaan ja Suomeen. He ylittivät myös Ukrainan militarisoitun vyöhykkeen. Siellä he soittivat ukrainalaisille sotilaille ja osoittivat näin heille kunnianosoituksen.

Michael puhuu ukrainalaisille

Texas Country Boys haluaa pitää evankeliumin etusijalla. Laulajilla on mukana Michael Gott. Hän on voimakas julistaja. Hän on puhunut ▶

◀ Esiintymispaikkana oli entisen Kakolan vankilan kappeli.

► yli miljoonalle ihmiselle. Yliopisto-opiskelijana Isossa-Britanniassa 1960-luvulla hän vieraili ensimmäisen kerran Neuvostoliitossa ja useassa Itä-Euroopan maassa.

Hän matkusteli myös perheensä kanssa Ruotsissa ja Suomessa 1970- ja 1980-luvulla.

Vuosina 2024 ja 2025 hän puhui ukrainalaisten sotilaiden koulutus-tilaisuuksissa. Ukrainan televisiossa hän on julistanut myös evankeliumia.

▲ Entiseen vankilaan on jätetty vielä alkuperäistä rekvisiittaa.

◀ Texas Country Boys esiintyi Turussa. Cowboy-hatut kuuluivat asiaan.

▼ Michael Gott haluaa julistaa ukrainalaisille sotilaille evankeliumia.

Kaikkia se leipä elättää

Jussi Kosola

Niin.. Otsikon mukahan on laittanu meitä veronmaksajia herättelemähän, mihinkä kaikkehen verorahoja paasatahan, kun taas toisahalta; mihinkä ne eivät riitä.

Tätä kirjoottaes verovaroon ylläpirettävä instanssi Sosiaali-ja terveysministeriö on saanu heureka; kiältämällä kotimaasen piännettäkoneen myynnin nimeltänsä Logbullet.

Laitteen suunniteltu yrittäjä tilittää tuntojansa, kuinka järietöön päätös tämon ollu, kun harvennushakkuuta helepottava tyäjuhta onkin yhtäkkiää myyntikiiallos.

Isoosti sopii ihimetellä, kun kaikesta hualimatta vastaavia koneeta teherähän Ruattis ja Viros... Kuitenkin niitä saa Suames myyrä erelleenkin.

Kukapa yllättyys, jos Kiinastakin vastaava laitekokonaisuus olis markkinoolla.

Youtubesta löytyy tämän laitevalmistajan seloonteko, millä nämä byrokraatit sais hyväksymähän koneen toimituksen & myyntiluvan. Laitteen kuarmaaja-nosturin pitää nostaa roisisti ylemmäs, että vaaritun etulairan korooutuksen jälkehen laite toimaas hyväksytyllä tavalla.

Mitäpä tstä seuraas koneelle, joka ei tättävästi oo aiheuttanu loukkaantumisia/onnettomuuksia...

Tällä hetkellä koneen painopistet on hyvin alahalla ja sen rakenne on jokasuuntahan taittuva, piänillä väylillä puiren välis heleposti ohojattavia ja hallittavis, mutta jos tua nosturi muutettaas korkiammalle, niin laitteesta tulis riskialttiureltansa hyvin herkästi kaatuva, kun jokahinen mettäs kulukenu (sisältää piänen kuittaalun sakille; cityvihiriät, elokapinalliset, joiren riihittemiset on aivan ulapalla) tiätää, että mettäs ei kahta samallaasta askelta oo.

Eikös nimestä päätellen Sosiaali-ja terveysministeriön kuuluus kohentaa kotimaasen laitevalmistajan, mukahanlukien alihankkijoores tyällistävää vaikutusta ja leivän leveyttä?!

Tällä hetkellä tuntuu, että kokema on päinvastaanen. Tekis miäli arvella, että eivät kyseeset byrokraatit toimi matalapalakka-alalla, vaan kuittaavat muhkian titlipussin kuukausittaan.

Sitte perähän toinen instanssi: Valio, joka kyykyttää mairontuattajia jo toisella maitolitran hinnanalennuksella, siis ei kuluttajalle, vaan tuattajalle.

Kävin keskustelun isäntämiähen kans ja sen kirvoottamana kuullessani, minkä vuasittaasen tappion tämä aikahansaa tilalliselle, niin ottaa sivullistakin päähän isoosti!!!

Tuatantokulut eivät tosiaankaan oo vähentynehet, sen ny ymmärtää jokahinen, vaikkei omaasikkaan Mensan jäsenyyttä. Mikkähän mahtaa Valion päättäjäien palakkaluakat olla, uskallan väittää, että eri sfääriis ku alakutuattajan.

Tämänhetkisen salron viimmeestelö ministri Rydmannin kajuaminen verovaroon tuettujen instanssien suaranaasihiin vääryyksinkin toteutettujen hillotoloppien avustamisehen.

Rohkia miäs, monien vallankahavas olevien maalittama, mutta kun kattoo listaa, mikkä kaikki sitä ”pikku avustusta” saavakkaan, ja joilta oikiasti kuuluukin leikata tai lopettaa kokonansa tuki, niin tuntuu että ”Kyllä kansa tiätää”. Vennamon lentävää lausetta lainaten voi vaan arvella, kuinka monen poliitikon suajatyäpaikka/eläkevirka on nyt vaaras oikeutetusti liputtaa varikolle.

1. Tim. 2 luku:

”Paavali kehoittaa pitämään rukouksia kaikkien ihmisten puolesta, koska Jumala tahtoo, että kaikki pelastuisivat; käskee miesten rukoilla ilman vihaa ja epäilystä. Minä kehoitan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kuningasten ja kaiken esivallan puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalisuudessa ja kunniallisuudessa. Sillä se on hyvää ja otollista Jumalalle, meidän vapahtajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden. Sillä yksi on Jumala, yksi myös välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus, joka antoi itsensä lunnaiksi kaikkien edestä”.

1. kirje korinttilaisille 11: 24-25

”Jeesus asetti ehtoollisen, kiitti Jumalaa, mursi leivän ja sanoi: ”Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni.” Samoin hän otti aterian jälkeen maljan ja sanoi: ”Tämä malja on uusi liitto minun veressäni. Niin usein kuin te siitä juotte, tehkää se minun muistokseni.”

Tämä leipä elättää iankaikkisesti, kun varmistat omalla kohorallas Jeesuksen sovitusyän uskomalla ja suun tunnustuksella Hänet henkilökohtaasena Herrana, Vapahtajana elämähäs.

Fredrik Ekholmin Israel -kronikka

Israelin-matka aina koskettaa

Toukokuun lopussa vietimme Jerusalem Prayer Breakfastin (JPB) 10-vuotisjuhlaa. Oli hienoa päästä jälleen Israeliin, vaikka lentäminen sinne oli tällä kertaa tavallista haastavampi. Kerstin ja minä olemme matkustaneet Israeliin yhdessä yli 60 kertaa. Siksi tuntui erilaiselta saapua sinne pitkän tauon jälkeen, joka johtui perheolosuhteista – ja tällä kertaa yksin.

Sitoutumiseni Israeliin on 7. lokakuuta 2023 tapahtuneen verilöylyn jälkeen vahvistunut entisestään. Olen kokenut kutsumusta toimia aktiivisemmin puolustakseni Israelia, Raamatun profetioita sekä Israelin ja juutalaisten oikeutta omaan maahansa ja olemassaoloonsa. Siksi oli voimakas tunne päästä jälleen Israeliin.

Upeat juhllaisuudet

Juhlat alkoivat tiistai-iltana FOZ Friends of Zion -museossa Jerusalemien sydämessä. Keskiviikkoamuna järjestettiin lähes neljä tuntia kestänyt tilaisuus Knessetin auditoriossa, jossa puhui useita Knessetin jäseniä sekä hallitus- että oppositiopuolueista.

Sieltä kävelin Ulkoasianministeriöön ja tapasin entisen Suomen suurlähettilään Hagit Ben-Yakovin, joka nyt johtaa tärkeää osastoa ministeriössä. Tapasin myös Valtion protokollapäällikkö Gil Haskelin.

Iltapäivällä järjestettiin kymmenen workshop-seminaaria noin tusinan puhujan voimin. Illalla ohjelmassa oli konsertti ja yhteinen kokous.

Torstaina pidettiin varsinainen rukousaamiainen, joka kesti noin viisi tuntia. Tilaisuuteen osallistui muun muassa Israelin ulkoministeri Gideon Sa'ar. Tilaisuuksissa oli paikalla myös neljä hallituksen ministeriä sekä Juudean ja Samarian

alueiden johtajia.

Torstain seminaarien jälkeen järjestettiin Founders Dinner – lämmimhenkinen tilaisuus, jossa ilo ja kiitollisuus olivat vahvasti läsnä. Juoksimme salissa ketjuna toisiamme käsistä pitäen. Mikä ilo! Olenhan itsekkin yksi JPB:n perustajajäsenistä.

Perjantaiaamuna järjestettiin vielä ylimääräinen aamiaistilaisuus eri maiden johtajille. Tunnelma oli lämmin ja leppoisa. Sen jälkeen hain

vuokra-auton ennen sapatin alkua.

”Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani”...

JPB on onnistunut yhdistämään Knessetin jäseniä, yhteiskunnallisia vaikuttajia, rabbeja ja uskovia eri puolilta maailmaa. Tämä tavoite on edelleen tapahtuman ytimessä.

Konferenssisali täyttyi johtajista, pastoreista ja muutamista parlamentaari-koista 38 eri maasta. Monille juutalaisille se oli suuri lohdutuksen ja ilon aihe. He kiittivät meitä lukemattomia kertoja siitä, että olimme tulleet.

Israeliin matkustaminen ei tällä kertaa ollut helppoa. Liikkeellä oli tietoja mahdollisesta iskusta Iraniin sen joukkotuhooasehjelman pysäyttämiseksi. Kuulimme, että presidentti Donald Trumpin suunniteltu hyökkäys lykättiin aivan viime hetkellä. Muutoin moni ulkomainen osallistuja ei todennäköisesti olisi päässyt paikalle.

◀ Eri maiden edustajat rukoilevat oman maansa puolesta Knessetissä.

Ulkoministeri Gideon Sa'ar

JPB:n johtaja Albert Veksler teki perusteellisen haastattelun Israelin ulkoministeri Gideon Sa'arin kanssa. Vastaukset auttoivat ymmärtämään paremmin Israelin tilannetta ja sen kohtaamia haasteita.

Sa'ar korosti, että Israel perustettiin juutalaisten kansalliseksi kodiksi ja paikaksi, jossa ihmiset voivat kasvaa, menestyä ja elää rinnakkain, ja jossa myös kristityt voisivat kukoistaa. Hän viittasi vuoden 1917 Balfourin julistukseen sekä YK:n marraskuussa 1947 hyväksymään päätöslauselmaan, jotka hänen mukaansa muodostavat vahvan oikeudellisen perustan Israelin valtiolle.

Vielä vahvempi perusta on hänen mukaansa Raamattu. Abraham tuli tähän maahan noin 4 000 vuotta sitten ja Daavid yli 3 000 vuotta sitten. Harvalla kansalla on yhtä vahvat historialliset ja kirjalliset perusteet suhteeseen omaan maahansa.

Sa'ar totesi, ettei rauha synny siitä, että juutalaisilta evätään oikeus asua omassa kotimaassaan. Hänen mukaansa on ristiriitaista hyväksyä juutalaisten asuminen Euroopan kaupungeissa mutta vastustaa heidän läsnäoloaan Israelissa.

Hän käsitteli myös alueen turvallisuustilannetta. Hizbollah toimii Libanonissa valtion sisällä, eikä Libanoniin hänen mukaansa tule rauhaa niin kauan kuin järjestö on olemassa. Sama koskee Gazaa Hamasin osalta ja Jemeniä huthien osalta. Iran rahoittaa näitä ryhmiä.

Israelin on hänen mukaansa ylläpidettävä valmiuttaan ja puskurivyöhykkeitä estääkseen uuden 7. lokakuuta 2023 kaltaisen hyökkäyksen. Pohjoisessa suuri osa Hizbollahin infrastruktuurista sijaitsee siviili-kohteiden yhteydessä.

Sa'ar muistutti myös, että Israeliin on tullut ihmisiä sadoista kansakunnista rakentamaan maata yhdessä. Juutalaiset elivät diasporassa lähes 2 000 vuotta, mutta saivat jälleen oman valtion vuonna 1948.

– Meillä ei ole muuta vaihtoehtoa kuin puolustaa tätä maata, hän totesi.

Rukousta kansakuntien puolesta

Konferenssissa rukoiltiin paljon eri kansakuntien puolesta. Knessetin tilaisuudessa noin 15 maan edustajat rukoilivat oman maansa tilanteen puolesta, ja osa pyysi jopa anteek-

▲ Iranin ohjus osui tähän taloon. Kolme taloa tuhoitui – 80 asuntoa. Alona vihreässä takissa menetti kaiken, mutta ihmeellisesti pelastui 3. kerroksessa talossa, joka näkyy kuvassa.

si maansa kielteistä suhtautumista Israeliin.

Rukousaamiaisella noin 20 maan edustajat rukoilivat omien maidensa puolesta. Minulla oli etuoikeus olla ensimmäinen rukoilija. Rukouksesani sanoin muun muassa:

”Taivaallinen Isä, rukoilen täällä Jerusalemissa – Sinun kaupungistasi – kotimaani Suomen puolesta. Vuosi toisensa jälkeen Suomi on valittu maailman onnellisimmaksi maaksi. Tästä huolimatta kohtaamme monia vaikeita haasteita, ja siksi rukoilen:

- Suuren velkaantumisen ja taloudellisten haasteidemme puolesta
- Työttömyyden vuoksi, joka on suurin EU:ssa
- Nuoren sukupolvemme puolesta, sillä valitettavan moni on menettänyt uskonsa ja toivonsa tulevaisuuteen. Siksi rukoilen, että kansamme kääntyisi Sinun puoleesi ja saisi sydämelleen rukouksen taakan kansamme puolesta.

Rukoilen myös Israel-politiikkamme sekä niiden päättäjien puolesta, jotka eivät tue Israelia.

Pyydän anteeksiantoa ja rukoilen, että seurakunta heräisi rukoilemaan kansamme puolesta sekä tukemaan Israelia.

Suomen edustajana julistan Israelin ylle siunausta, suojelusta, rauhaa sekä Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumalan suosiota.

Am Israel Chai – eläköön Israelin kansa.”

► Golanilla Syyrian ja Jordanian rajalla.

Ystäviä Galileassa

JPB:n jälkeen, perjantaina 30. toukokuuta, ajoin vuokra-autolla Kuolleenmeren ja sen jälkeen Jordanin laakson kautta Tiberiakseen.

Tapasin siellä monia ystäviä, muun muassa Miri Moriahin sapatitaterialla hänen monien ystäviensä kanssa.

Heti ensimmäisenä päivänä ajoimme yhdessä Aradiin Negevin autiomaahan tapaamaan messiaanista uskovaa naista, joka oli pelastunut ihmeenomaisesti Iranin raketti-iskusta.

Kolme taloa ja noin 80 asuntoa vaurioitui niin pahoin, että ne joudutaan purkamaan. Näimme tuhon omin silmin ja veimme paikalle apua, lohdutusta ja rohkaisua. Erityisesti Alona-niminen nainen oli syvästi kiitollinen. Tällä kertaa ajoin

vuokra-autolla peräti 2800 km viidessä päivässä.

Tapasin myös JPB-konferenssissa messiaanisen uskovaa, joka kehotti minua tapaamaan Golanilla asuvan liikemiehen Moshen. Hän kertoi Syyriaan luoduista puskurivyöhykkeistä, jossa kävimme ja hän kertoi valmiudestaan reserviläisenä puolustaa rajaa tarvittaessa.

Vierailin myös ARC:ssa (Aliyah Return Center), jossa tapasin järjestön johtajan Chaim Malespinin sekä vapaaehtoisia ja henkilökuntaa. Chaim on ollut mukana sodan tapahtumissa 7.10.2023 lähtien ja lähettänyt päivittäin videotervehdyksiä rintamalta eri puolille maailmaa. Hän oli myös yksi JPB-seminaarien puhujista.

Koin matkani erittäin merkitykselliseksi. Galileassa sain rohkaista ja lohduttaa monia ihmisiä. Matkalla lentokentälle tapasin myös Suomen suurlähettilään, ja kävimme rakentavan keskustelun.

Haluun vielä korostaa, kuinka paljon juutalaiset ilmaisivat kiitollisuutta siitä, että tulemme Israeliin myös tällaisina haastavina aikoina.

Israel elää, kehittyy ja kasvaa kaikista haasteista huolimatta. Sen talous kuuluu maailman vahvimpiin. Näen tämän osoituksena Jumalan uskollisuudesta lupauksilleen.

Kirjoittaja, Fredrik Ekholm on Israelin kuninkonsuli.

Tosimies lukee

TOISTA MAATA

Art House kustantamon kirja avaa humoristisel-lakin oteella Yhdysvaltain historiaa ja etenkin nykytilannetta monien yllättävien käännteiden pyörteissä.

Markku Henriksson on kirjoittanut USA:ta kä-sitteleviä kirjoja käsitellen myös alkuperäiskanso-jen historiaa sekä Kanadaa käsittelevän teoksen.

Hän on eläkkeellä oleva Helsingin yliopis-ton Yhdysvaltain tutkimuksen professori.

Tämä teos ilmestyy Yhdysvaltain täyttäessä 250 vuotta. Yllätyin avatessani kirjan ensim-mäisiä sivuja ja eteen ilmestyi jae Raamatusta 2. kirje Timoteukselle 4:3 ”Tulee näet aika, jolloin ihmiset eivät siedä kuulla tervettä oppia... jne.”

Tämänkin teoksen kautta suomalaiselle luki-jalle selviää, että käsite Yhdysvallat on laaja koko-naisuus, ja sen 50 osavaltiota eroavat monessa toi-sistaan eikä edes vain poliittisen värinsä puolesta.

Kirjoittaja toteaa: Kalifornia on toista maata – Tekskasin on toista maata, entä Illinois, Oregon ja Tennessee. Minnesota ainakin on toista maata!

Kappaleessa ”Lännen tie” viitataan 250 vuoden pituiseen menestystarinaa. Miten tähän on tultu ja milloin Yhdysvallat oli suuri?

Maan nykyiseen johtajaan (Trump) viitataan otsikon alla ”Rauhanpalkintoa jahdissa”. Hen-riksson toteaa, kuinka Trump kaipaa kunnioi-tusta itselleen ja maalleen, mutta tuntuu siltä kuin se ei vaatimalla toteutuisi. Pääinvastoin tun-tuu kuin Kiinan johtajan Xi Jinpingin lausuma: ”Itä on nousemassa ja länsi on taantumassa” olisi

Markku Henriksson
Yhdysvallat on toista maata
Demokratia, federalismi ja kansakunta muutoksessa
Art House, 2026

toteutumassa.

Otsikon alla ”monijakaantunut kansakunta” on myös otsikko: ”Länsi on punainen” ja esiin tuodaan ajatus, kuinka USA:n ”maailmanvalloi-tus” olisi vain jatkumoa siihen, mihin lännen valloitus intiaanisotineen päättyi ja mantereen länsiranta oli saavutettu.

Lännen punaisuudessa on kirjoittajan mukaan osuutensa myös luonnon ilmiöillä, johon käsit-teet Red River ja Sangre de Chiristo (Kristuksen veri) viittaavat.

Kirjan viimeisessä luvussa kysytään: Onko Yh-dysvallat toista maata, ja luvussa myös todetaan kuinka maan nykyisen johtajan vetäytyessä kan-sainvälisistä järjestöistä (esim. ilmastoasiat) astuu Kiina voimakkaammin näyttämölle.

Samuel Saresvirta

KAKSI MIESTÄ, YKSI TARINA

Markus Nurmesniemen uutuuskirja koostuu kahdesta novellista, jotka kertovat kahdesta usko-vasta miehestä, vanhemmasta Jaakosta fyysisine ja nuoremmasta Markuksesta henkisine kipuineen.

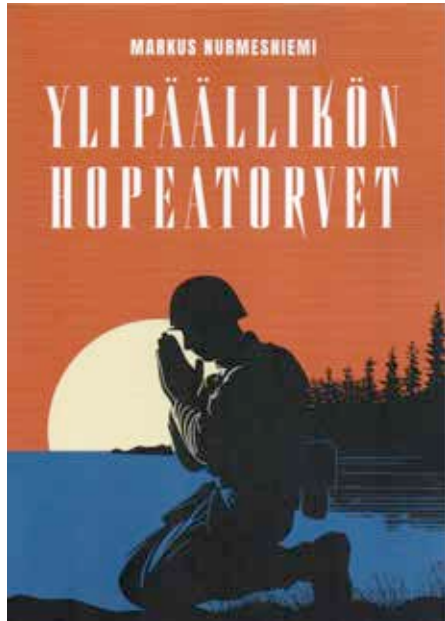
Kirja alkaa Karjalankannaksella kesäkuussa 1944. Neuvostojoukot olivat pommittaneet Sii-ranmäkeä rankalla kädellä, räjähdyksiä oli ollut mahdollon erottaa toisistaan. Se oli ollut yhtenäi-nen, elävältä syövä tulimeri.

Jaakko makasi kuopassa ja ojenteli raajojaan koettaen saada veren kiertämään, ympärillä oli täysin hiljaista. Missä kaikki ovat, hän ihmetteli. Omien luo olisi päästävä mahdollisimman pian.

Yllättäen kanervikon seasta raahautui häntä kohden haavoittunut neuvostosotilas. Normaali tilanne olisi ollut hyökkäävä ryssä vastaan kotia puolustava suomalainen, mutta Jaakko aisti vihollisessa jotain erilaista. Vaikeasti haavoittunut mies piirsi Jaakon sormella ristimerkin otsaansa. Jaakko otti vihollisotilaan kätet omiinsa ja lausui Isä meidän -rukouksen, johon mies yhtyi venä-jäksi, kunnes hiljeni – ja nukkui ikuiseen uneen.

Seuraavaksi Jaakko säpsähtää hereille 94-vuo-tiaana Jerusalemissa maaliskuussa 2017. Elämän tuhannet kilometrit olivat muokanneet Jaakosta rakkaudessa lujan Jumalan lähettilään. Hän oli vierailut Israelissa lukemattomia kertoja, mutta tällä kertaa matkan syynä oli Jumalan selvä käsky: ”Sinä tulet menemään Israeliin”. Jumala oli aina kuljettanut Jaakon Israeliin, jotta seuraava sivu aukeaisi. Mutta tällä kertaa Jaakko ymmärsi sivun olevan se viimeinen.

Markus yöpyi vetämänsä matkaryhmän kanssa Juudean vuorilla sijaitsevassa suomalaisten perus-tamassa Jad Hashmonan moshavissa. Siellä hän tapasi Jaakon, joka tarvitsi apua päästäkseen seuraavana päivänä Ben Gurionin lentokentälle. Miehet ystäystyivät kotimatkan aikana, ja Jaakko kertoo Markukselle sota-ajan muistojaan, joissa

Markus Nurmesniemi
Ylipäällikön hopeatorvet
TV7 Kustannus, 2026

sotilaiden rukoileminen ja Jumalan huolenpito taistelujen keskellä nousevat selvästi esille.

Kotiin palattuun Jaakon on tarkoitus vielä suorittaa kolme Jumalan antamaa tehtävää, mm. osallistua kansallisen veteraanipäivän pääjuhlaan ja muistuttaa veteraaneja näiden Jumalalle anta-masta lupauksesta rintamalla.

Kirjan toinen osa kertoo vuonna 1973 Mäntäs-sä syntyneen Markus Mikaelin elämäntapaaleesta ja Jumalan käden ohjauksesta.

Jumala oli koskettanut ensimmäisen kerran Markusta jo rippikoululeirillä 16-vuotiaana, mutta ympäristön paineet olivat vieneet nuo-rukaisen maailman teille. Sielun vihollinen oli ottanut hänet jo lapsena tähtäimeensä ja saanut pojan vajoamaan lohduttomaan masennukseen. Edessä oli ajautuminen koulukiusaajaksi, myö-hemmin kuvaan tulivat alkoholi, pienet rötöstyelt ja viimein jopa itsetuhoiset ajatukset. Kaikkina elämänsä synkkinä hetkinä Markus kuitenkin kertoo tunteneensa ihmeellistä lohtua.

Hän muistuttaa, että Jumalan ja Herramme Jeshuan avulla kaikki esteet ovat murrettavissa.

– Avaamalla sydämemme Jeshualle ja anta-malla Hänen Pyhän Henkensä johdattaa meidät rukoukseen ovat kaikki muurit kaadettavissa, Markus toteaa.

Sodassa taistelleen isänsä perintönä myös Markukseen oli siirtynyt puhumattomuuden kulttuuri, jossa tunteita ei näytetä ja ongelmat suljetaan sisikuntaan.

Armeija-aika oli uusi vaihe Markuksen elämä-sä, nyt tunteiden patoaminen nosti aggressioita. Viikonloppuvapaat kuluivat baareissa ja valvoes-sa, kun olisi pitänyt levätä ja kuntoilla.

Tosimies lukee

Miehen rauhattomuutta ja oman paikkansa etsimistä kuvaa lukuisien eri töiden ja opintojen suorittaminen; on ollut journalismin opiskelua, elokuvateoriaa ja käsikirjoittamista, samoin vies-tintää ja multimediaa, atk-merkonomin tutkinto, vartijan ammattitutkinto jne. Myös teatteriura tuli tutuksi niin näytellen kuin ohjatenkin.

Sydäntalven viikonloppuyönä 2000-luvun alussa enkeli pelasti Markuksen oksennukseen tukehtumiselta. Markus muistelee, ettei enkeliä ympäröinyt kirkkaus eikä hänellä ollut vaikut-tavaa olemusta.

– Ehkä minun ei vain annettu nähdä enkeliä täydessä kirkkaudessaan. En tiedä. Joka tapa-uksessa tuo mysteerimies pelasti henkeni. Sain häneltä mahdollisuuden rämpiä pimeästä ulos.

Ensimmäisen lapsen syntyminen nosti pintaan asioita; lapsuus, isän malli, vanhemmuus ja vas-tuu. Paineet kasvoivat ja pian kuvaan astuivat painajaiset ja paniikkikohtaukset. Lopulta Mar-kuksella diagnosoitiin keskivaikkea masennus.

– Olin fyysisesti ja henkisesti aivan puhki. Minussa ei ollut enää yhtään mitään, hän muis-telee. – Pohjakosketus oli saatu. Tunsin kuolleen sisält. Nollapiste oli saavutettu.

Matka kohti valoa oli kuitenkin jo alkanut. Syksyllä 2011 jokin lähestyi Markusta henges-sä. Valkeaan pukeutunut hahmo totesi hänelle näyssä: ”Pese kasvosi ja nouse kirkkauteen.” Nä-kyä pohdiskellessa Markuksella alkoi herätä halu lukea Raamatua, ja eri vaiheiden jälkeen hän alkoikin lukea Raamatua systemaattisesti vuotta myöhemmin.

Pyhän Hengen kasteen aika koitti viimein 21.6.2013 Markuksen seurattessa tietokoneelta puhetta Jeesuksesta. Sillä hetkellä menneisyys valui pois hänen mukaansa kuin puhkaistusta mätäpaiseesta. Samalla jäivät kipulääkkeet, ni-kotiini, masennuslääkkeet ja alkoholi.

Israel ja juutalainen kansa olivat olleet lapsesta lähtien Markuksen sydämessä, niinpä hän alkoi etsikkoaikanaan etsiä lisätietoa Raamatusta. Pian hänelle aukeni mahdollisuus lähteä tutustumaan Sanan alkulähteisiin Israelissa.

Viime vuosina Markus on vetänyt lukuisia matkoja Israeliin toimien niin tulkkina kuin mat-kajohtajanakin. Jo vuosia hän on myös työsken-nellyt TV7:ssä Lähi-idän ajankohtaisohjelmien ja Israel-uutisten kääntäjänä.

– Jumalan sana on saanut toimia oppaana ja elämän oikaisijana. Ilman sitä elämä olisi kuin kanakeitto ilman kanaa, kuten juutalaiset ta-paavat sanoa, Markus kertoo ja muistuttaa, että tarvitsemme Pyhän Hengen ohjausta, jota Sana voisi avautua.

Varsin mielenkiintoinen kirja, jossa kaksi hyvin erilaista ja eri ikäistä miestä kertovat ko-kemuksiaan Jumalan armosta ja opastuksesta elämän vaikeina hetkinä – niin vuoden 1944

kiivaissa taisteluissa kuin tämän päivän Suomen moniarvoisessa arjessa.

Kimmo Janas

SUUREMMISSA KÄSISSÄ

Elämänmakuinen elämäkertakirja ilmestynyt Aikamedian kustantamana. Niilo Närhen mat-ka muslimimaailmaan ja sen evankelioimiseksi on mukaansa tempaava teos ja osoitus Jumalan johdatuksesta ja mahdollisuudesta kuulla Hänen ääntään kun vain on kyky kuunnella.

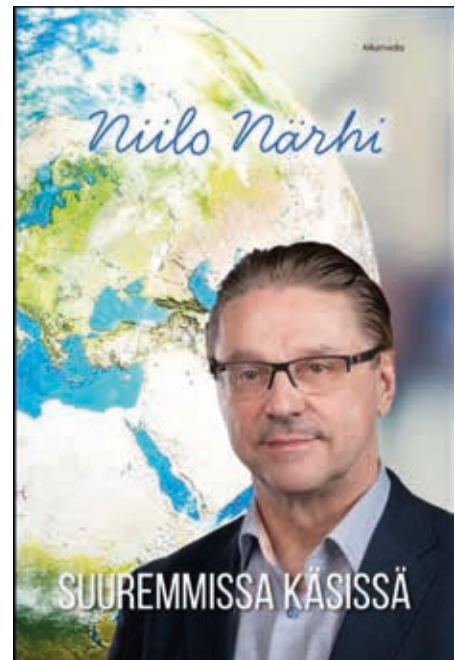
Niilon elämäntaival alkaa vuonna 1955 Keski-Pohjanmaalla Toholammilla, mutta perheen tai-val vie ensin Keski-Suomeen ja sieltä Suomen Turkuun.

Niilon ollessa 10 vuoden iässä muuttaa nyt jo 11 henkiseksi kasvanut Närhin perhe naapu-rimaahan Ruotsiin pojista vanhimman jäädessä kuitenkin Suomeen rakentamaan omaa elämäänsä.

Närhin perheen elämä uudessa ympäristössä ja uuden kielen maailmassa toi elämään omat haas-teensa. Niilon opettaja neljännellä luokalla ym-märsi uuden oppilaan haasteita ja auttoi uuden kielen oppimisessa. Jo keväällä kun lukuvuoden päättyessä laulettiin suvivirttä (på svenska) lauloi Niilokin innolla mukana.

Uskovaisen kodin poikana ja saarnaajaisän ”koulutuksessa” oli Niilokin päässyt omistamaan lapsuususkon elämänsä, mutta jossakin vaihees-sa näyttäytyi ”ruoho vihreämpänä” muualla kuin uskovaisten parissa.

Kirjassa kuvataan esimerkein nuorten ”kolt-tosista” ja jopa poliisivoimat kiinnostuvat kun

Niilo Närhi
Suuremmassa käsissä
Aikamedia, 2026

Sjöbo- jengi kulkee rikollisilla teillä. Keväisin käy-tiin kilpailua sytytetyjen tulipalojen määrällä ja kuinka usein saatiin palokunta liikkeelle.

Jumalan kutsu ei Niilon elämässä kuitenkaan kokonaan vaiennut ja nuori mies löysi tien takai-sin Jumalan armoon ja johdatukseen.

Vuonna 1975 parikymppisenä Niilo päätti läh-teä Lähetysnuorten Raamattukouluun Kustaviin Varsinais-Suomeen ja koulutuksen jälkeen hän suuntautui hengelliseen työhön helluntaiseurau-kuntien työyhteyteen.

Suomussalmella yörukouskokouksessa noin viiden vuoden aherruksen jälkeen “ kolahtaa kunnolla” ja Niilo kuulee kutsun työhön muslimien parissa. Tämä sisäisin korvin kuultu kutsu tuli vaikuttamaan uuden suunnan löytymisessä evankelointityössä, kuitenkin ”lyhyin askelin”.

Matka vei hänet mm Avainmedian toiminnan-johtajaksi, lähetystyöntekijäksi ja raamatunopet-tajaksi eri puolille maailmaa ja vielä nyt eläkeiäs-sä on elämään ”siunaantunut” uusia haasteita ja lasten ja lastenlasten hyvinvointi arjen keskellä on tärkeää.

Samuel Saresvirta

ISRAELIN TAISTELU JA ME

Runsaat kolme vuotta lehtemme Sana Karmel-vuorelta kolumniaan kirjoittanut Andrey Teplins-ky on paitsi messiaanisen seurakunnan vanhem-miston jäsen ja Carmel Streams järjestön vetäjä, myös tuottelias kirjailija. Uusin kirja, joka on juu-ri ilmestynyt suomenkielisenä, syntyi Andreyn kertoman mukaan pommisuojoassa vietettyjen tuntien aikana viime keväänä, kun Hizbollah ja Iranin tulittivat Haifaa raketeillaan.

Jotta emme olisi pelkästään valtamedian uu-tisten varassa, Andrey haluaa valottaa Israelin tilannetta niin Jumalan sanan kuin historiankin näkökulmasta. Mitäpä, jos Israelia ympäröivä kamppailu ei olekaan pelkästään poliittinen ja alueellinen? Jospa se onkin huomattavasti tär-keämpi – hengellinen, historiallinen ja syvästi henkilökohtainen meille jokaiselle?

Vaikka meille suomalaisille Israel tuntuu kau-kaiselta maalta ja sen konfliktit etäisiltä, Raamat-tu tarjoaa hyvin erilaisen kuvan. Israel on Jumalan ihmiskunnalle avautuvan suunnitelman keskipis-te. Israelin olemassaolo, juutalaisen kansan paluu omaan maahansa ja nykyinen kiista Jerusalemissa eivät ole vain satunnaisia tapahtumia historiassa, ne ovat raamatullisen kertomuksen osa, se osa, joka paljastaa Jumalan uskollisuuden ja Hänen suunnitelmansa maailmaa varten.

Andrey Teplinsky kertoo kirjoittaneensa tämän kirjan selventääkseen epäselvyyksiä – esittääkseen näkökulman, joka on juurtunut Raamattuun, jota historia tukee ja joka on relevanttia nyky-maailmallemme.

– Halusin yhdistää monet yksittäisinä tapahtu- ►

Tosimies lukee

► mina pidetyt asiat laajemmaksi, yhtenäisemmäksi kuvaksi – sellaiseksi, joka paljastaa sekä Israelin merkityksen että sen kohtaaman vastustuksen luonteen. Tämä kirja käsittelee myös radikaalien ideologioiden nousua, jotka usein väärinymmärretään, aliarvioidaan tai jätetään huomiotta. Nämä voimat eivät ainoastaan muokkaa Lähi-itää – ne vaikuttavat myös maailmanlaajuisiin asenteisiin, politiikkaan ja konflikteihin, hän toteaa kirjansa esipuheessa.

Kannattaa muistaa Hamasin jihad-julistus: Vakaumus siitä, että islamin tulee hallita kaikkea elämää, juutalaiskansa on islamin ikuinen vihollinen, ja väkivallan käyttö tämän näyn tavoittelussa ei ole ainoastaan sallittua, vaan se on Jumalan käsky...

Andrey Teplinsky
Miksi Israelin taistelun tulisi olla sinulle tärkeä?
Carmel Streams, 2026

Teplinsky painottaa, että Israel tulee kestä-
mään. Ja mikä tärkeintä, se tulee voittamaan ja
kukoistamaan Jumalan lupausten mukaisesti.
Todellinen kysymys on tämä: missä kansakun-
tamme seisoo, kun Israel kohtaa uusia koettele-
muksia? Aiommeko kohottaa äänemme antisemi-
tismii vastaan? Tunnustammeko, että Jumalan
lupaukset juutalaisille kuuluvat edelleen heille?
Ja hylkäämmekö ajatuksen, että kirkko on kor-
vannut Israelin Jumalan lunastussuunnitelmassa?

– Raamatun todistus on selkeä: Jumalan liit-
to Israelin kanssa on voimassa. Jumalan maata,
kansakuntaa ja palauttamista koskevia lupauksia
ei ole siirretty, peruutettu eikä tehty pelkästään
hengellistä maailmaa koskeviksi, hän painottaa.

Andrey Teplinskyn uutuuksia tarjoaa helppo-
lukuisen katsauksen mm. Jerusalemin historiaan
aina Umayyadien hallitsijoiden ajalta (661-750

jKr.) nykypäivään asti.

– Kun luet tätä kirjaa, sinua saatetaan haastaa.
Mutta tavoitteeni ei ole provosoida – vaan pal-
jastaa. Kysymys ei ole enää siitä, onko Israelin
taistelu tärkeä. Kysymys kuuluu: ymmärrätkö
miksi? Andrey Teplinsky huomauttaa.

Kuten hän on monilla Suomen matkoillaan
osoittanut, hän niin puhuu kuin kirjoittaakin
selkeästi ja vakuuttavasti kiteyttäen Jumalan
suunnitelman varsin konkreettisilla esimerkeillä.
Toivonkin mahdollisimman monen kristityn lu-
kevan tämän kirjan ja ymmärtävän mm. Jerusale-
min tärkeän aseman, ja mitä Israelin siunaaminen
tarkoittaa käytännössä meille.

Kimmo Janas

KUTSUMUKSENA KUVA

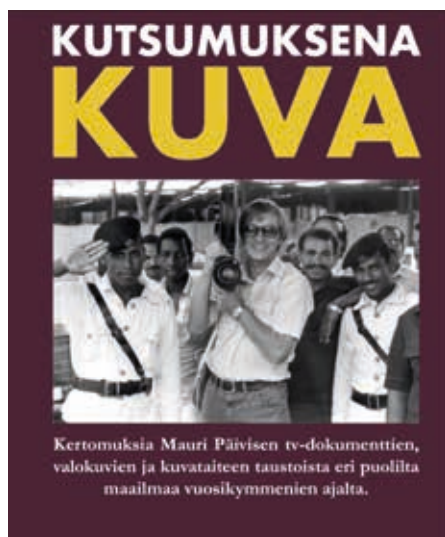
Kirjan alussa seurakuntaneuvos Thorleif Johans-
son toteaa, kuinka kirja ei ole elämäkertateos vaan
monien Maurin ystävien kuvaus tapahtumista
Maurin elämässä. Jotkut tapahtumissa mukana
olleista tosin ovat jo poistuneet keskuudestamme,
eivätkä ole olleet enää tuomassa esiin näkemys-
tään tapahtumista.

Maurin ensimmäisiä dokumentteja Yllele oli
vuonna 1969 esitetty ”Kalakukon tie” Savon ra-
dan täyttäessä 80 vuotta.

Vuonna 1981 esitetty dokumentti ”Kun aika
alkoi” sai laajalti erinomaiset arvostelut.

Kirjassa Päivisen tytär sekä poika kertovat
elämästä matkustelevalle isän lapsena, ja monil-
la matkoilla he olivat itsekkin mukana. Matkat
suuntautuivat Ruotsiin, Norjaan ja Saksaan sekä
myöhemmin kauemmaksikin mm. Israeliin,
Thaimaahan ja USA:han.

Päivinen oli mukana isossa kirjaprojektissa
hommatessaan kuvia Ison Raamatun Tietosana-

Kirjoittajina mm. Arto Hakala, Thorleif Johansson, Leevi
Launonen, Keijo Leppänen ja Tapani Ruokanen
Kutsumuksena kuva
Väyläkirjat, 2026

kirjan sivuille. Hankkeen pääroolissa oli professo-
ri Aapeli Saarisalo, jonka Mauri oppi tuntemaan
noina aikoina. Tuttavuuden ”hedelmänä” syntyi
dokumentti ”Aapeli Saarisalo Pyhän maan ar-
keologi” vuonna 1973. Dokumentin kohokohta
on ystävysten tapaaminen Israelin ensimmäisen
pääministerin David Ben-Gurionin kanssa.

Mauri osasi luoda suhteita erilaisille tahoille
ja Ylen ohjelmajohtaja Pekka Silvola avasi Mau-
rille monia ovia, ja Suomen vapaiden suuntien
seurakunnat pääsivät Ylen kanaville hengellisen
sanoman kanssa uudella tavalla.

Mauri oli kuvillaan mukana myös Hyvää Suo-
mesta -mainoskampanjassa.

Mauri tutustutti Silvolan myös Afrikassa tehtä-
vään lähetystyöhön. Keniassa kontaktihenkilönä
oli Åke Söderlund, vuonna 1958 maahan perhei-
neen saapunut lähetystyöntekijä.

Afrikkaan liittyviä lähetysaiheisia dokumet-
teja oli mm. ”Savannin sankarit” (2006) ja
”Afrikka valitsi minut” (2014), Ari Joensuun
tarina ”Kokapappi” sivuaa huumeongelmaa La-
tinalaisessa Amerikassa.

Päivinen on myös pitkän linjan Ex-libristen
suunnittelija ja monilla tunnetuilla suomalaisilla
on Maurin suunnittelema Ex-libris -kirjanomis-
tamerkki.

Samuel Saresvirta

RAAMATTU ITÄMAISIN SILMIN

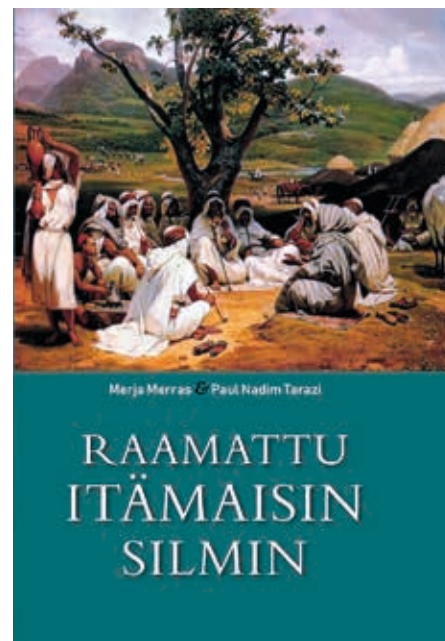
Raamatua on selitetty vuosisatojen ajan sekä
kirkon opetuksena että tieteellisten metodien
avulla. Molemmat tavat ovat länsimaisen ajat-
telun mukaisia.

Ne ongelmat, joita länsimainen eksegeesi koh-
taa, eivät kenties olekaan ongelmia itämaisessa
kontekstissa, vaan aivan normaaleja, kirjoittamis-
ajan elämään kuuluvia asioita.

– Raamattu on esitetty viimeaikaisten yliopis-
totutkimusten nojalla epäjohtonmukaiseksi ja
epäluotettavaksi. Tästä on tehty johtopäätös,
ettei Raamatulla ole arvoa nykyihmisen maail-
mankatsomuksessa, toteaa Merja Merras kirjan
saatetekstissä ja muistuttaa: – Meillä ei kuiten-
kaan ole mitään muutakaan auktorisoitua tekstiä
kristinuskon synnystä ja sisällöstä kuin Raamattu.

Vanhan testamentin heprea on Raamatun
ymmärtämisen avain. Heprea on sukua nykyisin
käytössä olevalle arabian kielelle, ja siitä voi löytää
yhtymäkohtia Raamatun kieleen ja kulttuuriin.
Kirjan tekijät huomauttavat, että länsimaaisessa
eksegeesissä ei tätä näkökulmaa ole otettu juuri
ollenkaan huomioon. Siksi voikin olla hyödyllis-
tä tutustua Raamattuun itämaisilla silmin, pitäen
samalla mielessään, ettei Raamatua ole kirjai-
tettu varsinaisesti meille – vaikka tosin meitäkin
varten – vaan aivan toisenlaisille ihmisille aivan
toisenlaisessa kulttuurissa.

Kirjan takakannessa kerrotaan, että professori
Paul Nadim Tarazi on syntynyt Palestiinassa...
mutta koska ainakaan nykykarttoihin ei ole
merkitty ko. maata, ehkä oikeampi ilmaisu olisi,
että hän on palestiinalaissyntyinen, arabiaa äidin-
kielensä puhuva Raamatun tutkija. Tarazi on
opettanut yli 40 vuoden ajan Yhdysvalloissa ja
Libanonissa Raamatun selitystä ja luonut oman
koulukunnan The Bible as Literature, jota useat
tutkijat Amerikassa, Argentiinassa, Libanonissa,

Merja Merras & Paul Nadim Tarazi
Raamattu itämaisilla silmin
Kirjapaino Bookcover Oy, 2026

Puolassa ja Suomessa ovat pitäneet ainutlaatui-
sena ja uusia näkökulmia tuottavana. Hän on
kirjoittanut kommentaarisarjan koko Raamatus-
ta. Hänen oppilaansa toimittavat podcast sarjaa
Ephesuschool.org.

Fil. tri, dosentti Merja Merras on Paul Tarazin
oppilas, joka on seurannut hänen opetustaan ja
julkaisujaan jo 30 vuoden ajan. Tästä kaikesta hän
on luonut tämän Tarazin 7-osaiseen Raamatun
johdantoteoksen pohjautuvan kirjan suomeksi.

Kirjassa tarkastellaan niin Vanhan testamentin
kuin Uuden testamentin kirjoja ja vastataan mm.
kysymykseen Kuka kirjoitti Vanhan testamentin
ja miksi? Tässä osassa todetaan, että Raamatun
kirjoittajien päämääränä oli tehdä kreikkalaisista
samanarvoisia laajan Syyrian erämaa-alueen asuk-
kaiden kanssa, ja saada heidät ymmärtämään
erämaasta kumpuavaa viisautta.

Kirja ei pyri mitätöimään Raamatun tekstiä
tai sanomaa, vaan todellakin tarkastelee kirjai-
tuksia itämaisista lähtökohdista. Kirjan teksti on
helppolukuista ja avaa aivan uusia näkökulmia
tähän monille meistä tuttuun kirjaan. Ainoa mi-
nua hieman häiritsevä piirre on, että Merras kir-
joittaa Raamatun pienellä alkukirjaimella. Hän
kertoo päätyneensä tähän ratkaisuun, koska ko.
kirja ”merkitsee hänelle enemmänkin kirjoituksia
kuin tuota tuntemamme esille nostettua paksua
kirjaa”.

Kimmo Janas

Hietalahti ja Pojat Oy

BETONIELEMENTIT

Keto-42 harvesteri nyt saatavana
leveällä 5-rivisellä telastolla

UUTUUS! KETO-42W

Mittatarkka • Tehokas • Minimoi puun pintavauriot

Saatavilla
360°-
rotaattorilla

Keto Harvesters

www.kone-ketonen.fi

Miehen täyttäessä 70 vuotta?!

Olen tullut tai oikeammin tätä kirjoittaessa tulossa ikään, jolloin on jo kilometrejä takana ihan fyysisesti ja kuvaannollisestikin. Koetan tässä tuoda esiin ajatuksiani matkan varrelta, joka on alkanut ja johtanut, jostain jonnekin.

Synnyin Oulussa Hirosentien osoitteeseen ja lienen siellä oppinut puhumaan ja kävelemään, isän ollessa reserviupseerikoulussa ja äidin kotona. Muutimme melko pian Hyrynsalmelle Paljakan koululle, isäni oli siellä opettajana ja muistojani alkaa itselläni olla tuolta vaaramaisemista, ensimmäinen pikkuveli syntyi ja sain hänestä leikkikaverin.

Sieltä matkamme suuntautui Helsinkiin, ensin Haagaan, sitten Töölöön, asuimme siinä taiteilijakoti Lallukan vierisessä talossa ja leikkikaverit olivat paljolti sieltä. Koulua aloin käydä Kampissa saksalaisessa koulussa, jossa opin ensin lukemaan ja laskemaan sekä kirjoittamaan saksaksi ennen kuin suomeksi, kokemus sekini. Tilanteet perheessä olivat monenlaisia ja kävin joitakin aikoja koulua Kalliosta käsin, kun isä oli Ruotsissa, äiti ja pikkuveli Kuopiossa ja minä sukulaissilla ja koulussa. Sekin jättää jälkiä ja muistoja, vaikka oleminen oli hyvää ja turvallista.

No, saksalainen koulu jäi taakse kun muutimme Tuusulaan Paijalan koululle, josta isä sai opettajan paikan, jouduttuaan jättämään kansakoululiiton järjestösihteerin viran taakseen. Tuusulassa sain toisen pikkuveljen, tosin melko pian eli kakkos- ja kolmannen luokan jälkeen oli aika jatkaa matkaa, isä Ruotsiin, äiti ja me lapset Kuopioon. Asumme liki kaikkien tuntemassa paikassa Kuopion Puijonsarvessa, samanaikaisesti laulussakin ”*tokko suanen*

koskaan ennee, kiertää Puijonsarven nennee...” Asumme ihan tuossa niemessä, mistä laulussa puhutaan. Elämä lipui eteenpäin ja koulua kävin myös Kuopion Lyseossa ja asuimme niin Puijonlaaksos Luistelijantiellä kuin Hiltulanlahden Mustalahdessa, maatilalla peltotöitä, sikojen kasvatusta, metsätöitä, hevosella tukkien ajoa yms. kasvattavaa tekemistä sekä yksi tai oikeastaan kaksi pikkuveljeä lisä toinen Kuopioon ja toinen Ruotsiin.

Tilanteet kuitenkin vaihtelevat elämässä ja muutimme Niiralaan, josta lähdin vanhimman pikkuveljen kanssa kesäksi Ruotsiin ja sieltä Turkuun merimiesammattikouluun ja kotina KL Suomen Joutsen, tustuin hankolaiseen tyttöön joka oli äitinsä kanssa muuttanut Turun Portsaan, tytön kanssa löimme ”päättävästään ja/tai vierekkäin”, tänä vuonna voimme laskea tulevaksi 50 vuotta, ihan Kekkonen allekirjoittaman vihkiluvan ja maistraatin Aamenen siunaamasta avioliitosta. Laivaston puku päällä vihille ja haalareissa telakalle rakentamaan muille laivoja.

Komennustoihin lähdin, kun meillä oli kolme lasta, 2 poikaa ja tyttö, työt pääosin ympäri Suomea, mutta myös Ruotsissa ja Italiassa, siinä meni seuraavat 7 vuotta, mutta Italiasta tullessa alkoi jotenkin tuntua, että kotonakin on hyvä olla ja jokin muuttui.

No, neljäs lapsi, poika, syntyi ja menin taas työhön telakalle, joka oli tuttu jo vuodesta 1975, tein erilaisia hommia, toimin mukana ay-politiikassa, kävin kaikenlaisia kursseja ja töitä tehtiin urakalla. Toisella jaksolla komennustöiden jälkeen työ oli muuttunut tuntipalkkaiseksi ja ei oikein osannut touhuta, kun tuntui että kaikki tapahtuu liian hitaasti.

Historia herää eloon

Kuitenkin myös miehessä tapahtui muutosta, komennusmies, jonka maailma on erilainen kuin paikallistöissä, alkoi miettiä kaikkea muuta, ei enää politiikkaa tai työasioita, vaan sisäisesti tapahtui muutosta. Kävimme Israelissa ja Jordaniassa turistimatalla, se pisti ajattelemaan

koska arkeologia, joka kiinnosti, todisti niin paljon eri kohteissa, Jordaniassa maailman vanhin kartta, jossa jo Jerusalem, Israelin kohteet saivat historian elämään todella hyvän oppaan opastuksessa.

Alkoi jakso, jossa olimme matkanjohtajina Israeliin suuntautuvilla matkoilla, sitten kerran töistä tullessa päätin kysyä rukouksessa, vaikka en oikein tiennyt mitä rukous on, sanoin mielessäni ”*Jumala jos olet olemassa, onko Sinulla käyttöä tällaisen elämän eläneelle miehelle, jos siis olet olemassa, vastaa minulle.*” Kävimme matkanjohtajina eri tapahtumissa, joissa Israel oli esillä, menimme tuona iltana tilaisuuteen, helluntaisrauhan Turussa. Siellä tuttu mies pyysi minua keräämään kolehtia, sanoin hänelle, etten ole uskova, joten onko se mahdollista. Vastaus oli, että jos hän kokee toisen olevan rehellinen, niin se käy. Keräsimme sitten kolehdin ja laskimme ja lähdimme kotiin. Ei siinä muuta, mutta seuraavana päivänä, kun ajoin kotiin, samassa paikassa, missä olin rukoillut, tuli mieleen että, hei, sain vastauksen samana päivänä! Aloin miettiä elämäni, kierroksia joita ei olisi tarvinnut tehdä, asioita jotka olisi saanut jättää tekemättä, niin paljon on painolastia itse kullakin, joka kerää taas lisää painolastia.

Uskonratkaisu

Meni mietiskellessä hetki, mutta sanoin Herralle siinä autoa ajaessa, ”*Jeesus ota Sinä ohjat minun elämästäni ja vie niin kuin Sinä tahdot.*”

Tein uskonratkaisun yksin, en kertonut edes vaimolleni, koska halusin testata, vanhana realistina, kestääkö usko vai ei. Kuukauden olin hiljaa, sitten kerroin vaimolleni, töissä huomattiin muutos, kun kirosilu jäi ensin jne. Vaimolle sanoin, etten rupea evankelioimaan ketään, mutta teen vapaaehtoisesti työtä ja tein niin Israelissa, Virossa kuin Suomessakin. Sitten kun töissä alkoi kiertää huhu uskoontulosta, kirjoitin telakan lehteen: ”*huhut uskoontulostani voi kumota, sillä se ei ole huhu, vaan totta*” tai jotain sinnepäin.

Sain vuoden vuorotteluvapaan ja asuimme Israelissa vaimo ja kaksi

nuorinta lasta mukana, vapaaehtoisuudessa lastenkotia rakentamassa. Sitten tultuamme Suomeen vaihdoin rakennustöihin, olinhan niitä jo nuorena opetellut, teimme eri puolilla Varsinais-Suomea niin mökkejä, remontteja, taloja, ilmastointihommia yms yms.

Sitten alkoi aika että halusin vaihtaa työtä ja olin jo srkn vanhimpana ja yhtenä vetovastuullisena pienessä srk:ssa, lähdin ajamaan rekkaa lähinnä ulkomaan ajoon, siinä meni liki viisi vuotta ajaen akselilla;

Suomi/Ruotsi/Norja/Saksa -linjana Bulk-auto ja iso säiliö 93 kuutiota, eli vain pölyä ja kevyttä esim. muovipilleriä, mutta viikko työtä/viikko vapaata, sopi hyvin silloiseen elämän jaksioon. Rekan ajon jälkeen palasin rakennus ja myös hitsaus töihin yhteen isoon firmaan, jossa hyvin persoonallinen omistaja/johdaja, viihdyin hyvin ja pärjäsin, kun maailma oli jo opettanut tulemaan toimeen erilaisten ihmisten kanssa.

Tein myös järjestyksenvalvojan hommia, niin vapaaehtoisena kuin palkallisena esim. Suomen maajoukkueen jalkapallo-otteluissa, siitä kertyi vähän eläkettäkin;) Sitten neljä ohitusta avoleikkauksessa sydämeen lopetti työ urani palkallisessa työssä, olen toki kyyni mukaan auttanut erilaisissa hommissa senkin jälkeen, niin pysyy mieli ja kroppa virkeänä.

Miksi kirjoitan tätä, siinä onkin kysymys, joka vaatii vastauksen. Olen ollut jo ennen uskoontulotani Israelin kulttuurin ja historian sekä juutalaisen kansan puolella, olen edelleen, mm. vapaaehtoisena

matkamessuilla Suomi-Israel esittelypöydässä. Sillä jos ystävällä menee heikommin, emme hylkää heitä ”siviili elämässä”, en siis uskovanaakaan voi hylätä ystävää, kun se ei nauti suurta suosiota muiden mielestä. Jeesus oli juutalainen Daavidin huo- netta ja sukua, asui Israelissa, pois lukien maastamuutto Egyptiin vähäksi aikaa.

Raamattu kertoo hyvin sen, mikä on juuren ja oksan tehtävä; Tanskalainen maajussi-ohjelman tähti kiteyttää sen hyvin: ”*Juuri määrittää kuinka iso puusta tulee ja oksatettu oksa millaista hedelmää se tekee.*” Toisin sanoen luonto jo opettaa meille miten uskovat ”*me siihen varteen oksatetut, kohtelemme juurta*” siten Jumala kohtelee meitä.

Tosimies -lehti on minulle, voisiko sanoa – tärkeä – sen avulla saa avattua monta keskustelua, monta näkökulmaa, ja kun mietin omaa matkaani, olen ikäni ollut ns. ”aijäämmateissa”, silti rakastan Jeesusta, uskoen siihen, mitä Raamattu kertoo ja uskallan olla; niin entinen ”aatteen mies”, kuin nykyinen Jeesuksen seuraajakin. Uskallatko Sinä? En ole hävinnyt mitään, päinvastoin uskossa eläessä, kokemukset ja ainakin muistikuvat ovat tarkempia kuin entisen elämän mutkissa.

Yhteenvetona; uskalla kysyä ja myös tarttua hengelliseen hyvinvointiisi, miehisuus ei ole kiinni muiden mielipiteissä, Sinulle riittää oma mielipiteesi!

Terveisin
Jussi Kinnunen
isä/appi/ukki, elokuussa 70 vuotta;)

Keren Kajemet Finland ry (KKF)

Keren Kajemet Finland'in (KKF) uusi projekti
Amnunin metsän ennallistaminen Galileassa

Amnunin metsä sijaitsee Ylä-Galileassa Kinneret-järven pohjoispuolella. Tämä on nuori metsä, johon oli vasta äskettäin istutettu alkupe- räisiä israelilaisia lajeja. Amnunin metsä on osa Länsi-Ko- razimin suojelualuetta, joka kattaa 442,5 hehtaaria.

Viime sodan aikana metsä kärsi laajoja vahinkoja, ja sen lisäksi Li- banonista ammutut raketit estivät kastelujärjestelmän asentamisen, minkä seurauksena taimet kuoli- vat ennen kuin ne ehtivät juurtua kunnolla.

Tämä tuho vaikuttaa paljon muu- hunkin kuin itse puihin. Se häiritsee villieläinten elinympäristöä ja va- hingoittaa maapohjan kestävyttä. Tuho rajoittaa asukkaiden, retkeili-

jöiden ja pyhiinvaeltajien turval- lista vierailua virkistysalueella.

Metsien ennallistaminen on vält- tämätöntä sekä maan suojelemi- seksi että siitä riippuvaisten yhtei- söjen tukemiseksi.

Jos asia kosketti sinua, niin ota yhteyttä:
Keren Kajemet Finland ry
puh: 09 444 450
kkl@kolumbus.fi
www.kkl.fi; www.kkl.org.il

Kukaan ei leiki
mun kanssa,
ne vaan lukee
uusinta Tosimies -lehteä...

6 numeroa
vain 40 euroa!

Tilaa netissä
www.tosimies-lehti.fi

Nissan Micra

Kimmo Janas

Täysin uudistunut kuudennen sukupolven Nissan Micra on nyt täyssähköinen. Jos meilläkin testattu viidennen sukupolven Micra oli vielä hieman nuhapumppu, nyt sähköistymisen myötä pikkuautossa on jo mukavasti potkua.

Ensimmäinen Micra näki päivänvalon vuonna 1982, ja siitä tuli välittömästi menestys mm. taloudellisuutensa ansiosta.

Vuonna 2002 Pariisin autonäyttelyssä esiteltiin ensimmäinen Nissanin ja Renaultin yhteistyössä kehittämä Micra, ja yhteistyö on jatkunut siitä lähtien. Uusin malli jakaakin perusrakenteensa Renault 5:n kanssa.

► Tämä kuudennen sukupolven Micra on uudistunut muotoilultaan täydellisesti – eikä suinkaan huonompaan suuntaan.

Vuodesta 1983 lähtien Micraa on myyty maailmanlaajuisesti yli kuusi miljoonaa kappaletta, joka on varsin

▼ Edessä on mukavasti tilaa ja penkitkin tarjoavat sopivasti tukea.

▲ Micran mittaristo on tuttu sisarmalli Renault 5:stä.

kunnioitettava määrä.

Hellyttävän näköinen

Uusi Micra on valittavissa joko 40 kWh:n tai 52 kWh:n akustolla. Pienempiakuisessa etuvetoisessa moottori on 122 hv ja tässä meillä koeajetussa isompiakuisessa 150 hv. Malliston hinnat lähtevät 28 990 eurosta päätyn tähän Evolve-varustetason 33 990 euroon.

Vaikka perusrakenne on Renault 5:n kanssa yhteinen, Micran muotoilu on täysin omaa luokkaansa.

▼ Takapenkille ei pitkäkoipisella ole asiaa, jos edessä istuu aikuinen.

▲ Renault 5:stä poiketen Micralla onnistuu myös yhden polkimen ajo.

▲ Micran latauksen edistymistä voi seurata näytöltä.

Pyöreät valokehykset saavat aikaan hellyttävän ilmeen tälle ketterälle pikkuautolle. Täysin ledeillä toteutetut ajovalot ovat muuten todella hyvät. Ulkokuoren lisäksi ero ranskalaiseen sisareen on mahdollisuus yhden polkimen ajoon. Vielä jokin aika sitten Nissan kertoi luopuneensa tästä ominaisuudesta, mutta nyt se on tuotu takaisin.

Ajaessa latauksen talteenottoa eli rekuperointia voidaan säätää neliportaisesti ohjauspyörän takaa löytyville läpyskoilla. Pikalataus onnistuu parhaimmillaan 100 kW:n teholla – pikkuakuisessa mallissa 80 kW. Lataus 15:sta 80 prosenttiin vie puolisen tuntia. Renaultista poiketen Micran vakiovarusteisiin kuuluu akun esilämmitys, joka lyhentää mukavasti lataustolpalla seisoskelua.

Kätevän lisän tuo NissanConnect-sovellus, jonka avulla voi säätää auton sisälämpötilan, tarkistaa akun varaustilan ja suunnitella reitin la-

▲ Nousevan auringon maasta muistuttavia logoja löytyy eri puolilta autoa.

tauspisteineen vaikka kotisohvalla rötköittäen.

Micran lisävarusteisiin kuuluu myös V2L-liitin, joka mahdollistaa ulkopuolisten sähkölaitteiden käytön 3,6 kW virran ulosotolla.

► Mahdollisen perheriidan yllätyksessä on helppo keittää omat aamukahvit vaikka parkkipaikalla...

Kaupungissa omimmillaan

Kaupunkiajossa kulutus liikkui meillä 13-15,5 kWh/100 km:ssä, mutta moottoritiellä mentiin jo 17 kWh:n tuntumassa. 52 kWh -version WLTP-toimintamatka on 414

km, joka voi mm. ajotavasta riippuen jopa toteutua Suomen suvessa...

Eriaisia ajotiloja löytyy neljä kappaletta, mutta esimerkiksi sport-ajotilaa käytettäessä Micra ei suinkaan muutu varsinaiseksi kiituriksi, kiihtyvyys nolasta sataan on kuitenkin

◀ Micran tavaratila ei ole suuren suuri – 326 litraa – mutta mahdollistaa kuitenkin vaikka kesäkuukien kускаamisen. Lastauskynnys voisi tosin olla hieman matalampi, ettei lastaajan selkä rasitu liikaa.

8 sekuntia.

Micraa on todella mukava pyöritellä kaupungin vilkeessä, mutta se ei häpeile myöskään isommissa baanoilla.

Lyhyet ylitykset niin edessä kuin takanakin mahdollistavat pienen kääntöympyrän. Ohjaus on sopivan nopea, mutta ei suinkaan monien uusimpien sähköautojen lailla liiankin herkkä.

Etupenkit ovat mukavan kokoiset isommallekin tosimehelle ja reisitukea löytyy ihan riittävästi.

Takana tilanne on hieman surullisempi, sillä takapenkki on todella ahdas. Mutta jos perheen vanhemmat saavat istua edessä, jälkipolvi kyllä mahtuu taakse – ainakin ennen teini-ikää.

▲ ▼ Micran valot niin edessä kuin takanakin ovat suorastaan hellyttävän näköiset.

TOSIMIES
TESTAA

Omoda 9

Kimmo Janas

Kiinalaisia autoja ollut ennenkin testissä, mutta tämä uusi Omoda 9 saa kyllä hormoonit hyrräämään.

Valtaosa Suomeen tuotavista kiinalaisista autoista on täyssähköisiä, joten tämä nelivetoinen lataushybridi Omoda 9 on mukava poikkeus. Autossa on

▼ Etupenkeissä on sähköinen 6-suuntainen säätö sekä kuskilla vielä sähköinen 4-suuntainen ristiselän tuki.

▼ Panoramaamakatto aukeaa tehden varsinkin kesäautoilusta vilpoisempaa.

▼ Takana on juhlavat tilat vähän kookkaimillekin matkustajille.

▲ Neljä pakoputkea herättävät ainakin pikkupoikien huomion parkkipaikalla.

1,5-litrainen bensiinimoottori ja edessä kaksi sähköistä ajomoottoria vaihteiston yhteydessä sekä yksi sähköinen ajomoottori taka-akselilla.

Pelkällä sähköllä WLTP-toimintamatka on 145 km ja bensamoottorin kanssa yhteensä 1100 km. Ei paha.

Omoda 9 tukee myös yllättävän korkeita lataustehoja, tehdas ilmoittaa suurimmaksi pikalataustehoksi 70 kW.

Tilaa löytyy reippaasti

Turhan usein nykyaikaiset SUV:t ovat samannäköisiä, mutta D-segmentin Omodan muotoilu on selvästi kilpailijoista poikkeava – sulavalinjainen, sporttinen.

Ja autohan on todella iso – pituutta 4,77 m ja leveyttäkin 1,9 m.

Jos katsotaan sisään, niin isohan se on sisältäkin. Sisätilat ovat tyylikkäät, voisiko sanoa sellaiset hillityn ylelliset.

Etuistuimien sähkösäädöillä saa helposti hyvän ajoasennon, sen verran monia säätömahdollisuuksia löytyy. Tietenkin lämmitys ja ilmastointi ovat mukava lisä.

Takana on myös juhlavat tilat jopa pitkäkoipisille matkustajille. Omoda 9 tulee varmaankin ottamaan osansa taksiliikenteessä. Ja mikä mukavinta, myös takapenkeissä on sähköinen kulman säätö – ja tietenkin ne ovat myös lämmitettävät ja ilmastoidut.

Komennot niskatuesta

Positiivista on lisäksi se, ettei kaikkia säätöjä ole piilotettu keskusnäytön alle, vaan löytyy ihan perinteisiä pyöritettäviä namskukkeleita ilmastoinnille ja ajomoodin valintaan.

Pieni miinus tulee navigaattorin puheohjauksesta, vaikka kaikki auton valikot ovat suomenkielellä, navin puheohjaus ei – nyt englantia puhuva naisääni lausuu suomalaiset kadunnimet sen verran persoonallisesti, että jos keskittyy kuuntelemaan niitä tarkkaan, saattaa risteys mennä helposti ohitse.

Kuljettajan istuimessa on niskatukikaukaimet, joten ”ajokomennot” tulevat kyllä selkeästi perille...

Matka-ajoa nautiskelle

Ja vaikka tämä on hybridi, ajo on

▼ Konepellin alla hyrisee (todella hiljaisesti) 1,5-litrainen ahdettu bensiinimoottori.

▲ Käteen istuvasta ohjauspyörästä löytyvät tarpeelliset säätimet.

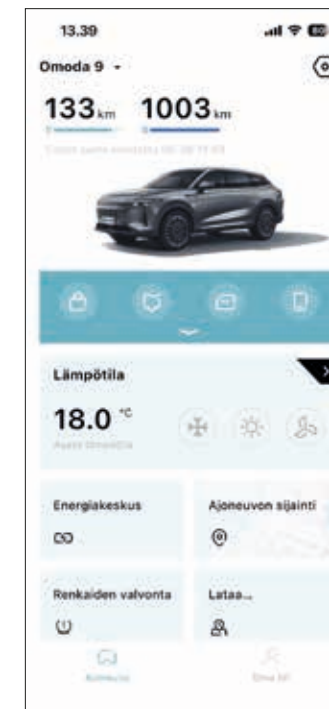
▲ Pyöritettävillä säätimillä voi säätää ilmastointia sekä valita halutun ajotilan.

▲ ARHUD virtuaalinen heijastusnäyttö pelittää mainiosti.

▲ Ajotiloja on valittavissa kuusi erilaista.

▲ Kännykkään löytyy myös appi auton etähallintaan.

▲ Kuskin kyynärnojassa säilyvät juomat viileänä koko ajaomatkan ajan.

kuin sähköautolla. Todella hiljaista ja sulavaa menoa. Kun kaasupolkimen painaa alas, kaikki 537 hevosvoimaa hyökkäävät iloisesti liikkeelle, siinä ei 2,3 tonnin paino tunnu missään. Nollasta sataan Omoda 9 ampailee 4,9 sekunnissa. Voimalinja

pelittää hyvin sähköautomaisen suoraviivaisesti.

Omodaa on kevyt pyöritellä kaupungissa, joskin ohjaus voisi ehkä olla hieman tunnokkaampi. Ohjauspyörän sähköinen säätö on yllättävän harvinainen nykyautoissa,

▼ Tavaratilaa löytyy takaa hattuhyllyn alareunaan 471 litraa, ja jos takapenkit kaataa alas, tilaa on jo huppeat 1731 litraa.

Ostaisinko?

Summa summarum – erittäin miellyttävä kokemus.

Mielestäni 49 900 euroa maksavassa Omoda 9 Launch editionissa on varsin hyvä hinta-laatusuhde – varusteita ja kuljettajaa tukevia järjestelmiäkin on enemmän kuin tarpeeksi. Oikeastaan ainoa miinus tässä on, että tämä ei ole minun autoni...

Tosimies

Kristillinen miestenlehti

5/26 7,00 €

Joko olet varannut
mainospaikkasi
30.10. ilmestyvästä
Isänpäivä-extrasta,
josta otamme
jälleen kerran
usean tuhannen
kappaleen
lisäpainoksen?

Isänpäivä-extra

Mukana mm.

- Miko Puustelli
- Lauri Huttunen
- Pentti Tuppurainen
- Toni Linjama
- Jari Sinkkonen

Tosimies

Kristillinen miestenlehti

5/26 7,00 €

Isänpäivä-extra

Mukana mm.

- Miko Puustelli
- Lauri Huttunen
- Pentti Tuppurainen
- Toni Linjama
- Jari Sinkkonen

Ota yhteyttä:
puh. 0400 596 120
tai info@faktapro.fi